

KESKENY ÚT

A Közép-Kelet Európai Református Presbiteriánus Egyház lapja · X. évfolyam, 44. szám, 2007. december

A tartalomból

„Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk”

A megtestesülésről

Robert Bolton

Boldogmondások a házasságról

A csodálatos Jézus

„Teljes szívből kerestelek Téged: ne engedj eltévedzennem a Te parancsolataidtól!”

„Semmi felől ne aggódjatok...”

A munkával járó problémák

Hogyan légy istenfélő dolgozó?

Bevezetés az egyházkormányzás témaköréhez (2. rész)

Szabadok-e a szabadkőművesek? (1. rész)

Innen-Onnan

„Sok baja van az igaznak...”

„Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk”

JerSir 3,22

Lassan egy újabb évnek a végéhez közeledünk, amikor vissza szoktunk tekinteni az elmúlt esztendőre. Olyan ez, mint amikor gyerekkoromban szüleimmel autóban utaztam, és a hátsó ülésre térdelve néztem mindazt, amit magunk mögött hagytunk: dombokat, házakat, fákat. Ahogy előre haladtunk, egyre kevésbé láttam jól a távolodó tájat. Hasonlóképpen év végén is visszatekintünk, s talán már csak elmosódottan látjuk, hogy mi is történt velünk a 2007. esztendőben.

Mégis, ha megpróbáljuk felidézni a mögöttünk álló 12 hónapot, mit látunk? Látjuk a bukásokat és a győzelmeket egyaránt. Bukásokat és győzelmeket a személyes életünk területén. Tudtuk-e komolyan venni az igetannulmányozást, buzgók voltunk-e a könyörgésben, tudtuk-e az Úrban gyönyörködni, elégedetten éltük-e napjainkat, legyőztük-e önzésünket és büszkeségünket, sikerült-e kedveseknek és figyelmeseknek lennünk, ellenálltunk-e a testi kísértéseknek? Mit láthatunk családi életünk területén? Emlékezzünk vissza, tudtuk-e társunk javát keresni, és szolgálni, tudtuk-e gyerekeinket következetesen az Úr útmutatása szerint nevelni? Vagy vegyük a gyülekezeti élet területét, és emlékezzünk vissza a győzelmekre és a bukásokra a másokért való felelősségvállalás, az előljárók iránti tiszteletadás, a szolgálatvállalás területén! S a munka-

helyen dicsőítettük-e Istent lelkiismeretes munkánkkal és szóbeli bizonyosságtételünkkel?

Érdemes ezeken elgondolkoznunk, és adjunk hálát Istennek. Amely területen pedig bűnbánatot kell tartani, ott tartsunk bűnbánatot!

A „Jeremiás siralmi” címet viselő ószövetségi könyv Izrael egyik legsötétebb korszakának az idejéből való. A babiloni csapatok Kr. e. 586-ban elpusztították Jeruzsálemet, Júdát pedig fogságba hurcolták. Éhínség és öldöklés jellemezte ezt az időszakot. Jeremiás pedig siratta azt a népet, amelyet oly sokat figyelmeztetett – mindhiába. Kesergése közben azonban eszébe jutott valami, ahogyan ő fogalmaz: „Ezt veszem szívemre, azért bízom” (21. v.). Miben találta meg Jeremiás a vigasztalást? „Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk...” (22. v.)

Talán nekünk is nehéz úgy tekinteni a mögöttünk lévő esztendőre, hogy az Úr kegyelme az, hogy nem volt, és még nincsen végünk. Mert a kegyelem arról szól, hogy abban a tekintetben sincsen semmi érdemünk, hogy „túlél-tük” a 2007. évet. Nehéz így gondolkodnunk, hiszen azt hihetnénk – pláne, ha még fiatalok vagyunk –, hogy azért nincsen végünk, mert még a húszas vagy harmincas éveinket éljük. Emlékeznünk kell azonban arra is, hogy nagyon sok fiatal meghalt

KESKENY ÚT

Keresztyén folyóirat.

Kiadja:

KÁROLYI GÁSPÁR TEOLÓGIAI
ÉS MISSZIÓI INTÉZET

3527 Miskolc, Kartács u. 1

Tel.: 46/412-558

Fax: 46/507-736

E-mail: kgtmi@t-online.hu

www.reformatus.org

ISSN 1788-5450

Szerkesztő: Bagoly Gyula

ebben az évben is. De gondolhatjuk azt is, hogy azért nincsen még végünk, mert vigyáztunk az egészségünkre, rendszeresen sportoltunk, és amikor kellett, elmentünk az orvoshoz, és beszedtük a gyógyszereinket. Azt is gondolhatjuk, hogy azért nincsen még végünk, mert igen hasznos eszközei vagyunk az Úrnak, és az ilyen embereknek még élniük kell. Vagy azért nincsen végünk, mert még sok tervünk van, amit szeretnénk megvalósítani. Vagy azért, mert vannak gyerekeink, akikről gondot kell viselnünk, vagy szolgálunk, amelyet be kell végeznünk. Szóval, sok mindent gondolhatunk, az igazság azonban pontosan az, amit Jeremiás ír: „az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk”.

Isten kegyelmessége az, hogy a 2007. év nyomorúságai, nehézségei nem gyűrtek teljesen maguk alá. Isten kegyelmessége az, hogy még ha hétszer is elestünk, felállunk. Isten kegyelmessége az, hogy nem keményítettük meg annyira a szívünket, hogy teljesen elszakadjunk Istentől. Isten kegyelmessége az, hogy nem lettünk kizárva hitvalló egyházunkból. Isten kegyelmessége az, hogy a sok támadás közben nem veszítettük el a reményt. Isten kegyelmessége az, hogy nem váltunk hitehagyottakká, amikor a hitehagyás korszakában élünk, és sokan félreálltak a Krisztus igazsága mellől. Isten kegyelmessége az, hogy nem emésztettek fel bennünket a különféle politikai, társadalmi zavargások. Isten kegyelme az, hogy a világ nem csábított el teljesen, és hogy a Sátán nem tett tönkre. Isten kegyelme, hogy még állunk, hogy még hiszünk, hogy még reménykedünk. Isten kegyelme, hogy keresztyének vagyunk.

Testvérem, arra kérlek, hogy nézz így is, Isten kegyelmének szemszögéből, a mögötted lévő évre. Ez hálára fogja indítani a szíve-

det. Ez Isten dicsőítésére fog készíteni. Ez örömkönyveket fog csinálni a szemedbe. Ez erőt fog adni az előtted álló évre. Emlékeztetni fog újból, de sohasem elégszer, arra a kegyelemre, amelyben Jézus Krisztus által részesültél. Ez emlékeztetni fog arra, hogy Krisztus életét adta érted, hogy az Ő sebei által gyógyultál meg, hogy Ő sebesített meg a te bűneidért, és a te békeséged büntetése Ő rajta volt. Ez segíteni fog abban, hogy a kegyelmet ünnepeled szilveszter estéjén. Azt a kegyelmet, amelynek köszönheted, hogy még élsz a földön.

Kedves Barátom, ha mindezt nem érted, talán azért van, mert nem hiszel Istent, és nem tudsz hálás lenni Neki az elmúlt évről. Nem érted, hogy hogyan lehetne Isten kegyelmének köszön-



ni az elmúlt évet, amely tele volt gonddal, nehézséggel, nyomorúsággal és kellemetlen meglepetésekkel. Talán azt mondod, hogy ha ez kegyelem volt, akkor te inkább nem kérsz ebből a kegyelemből. Nos, mindez azért lehet, mert valójában nem tudod, hogy miért is élsz a földön. Ha nem látod világosan az életednek célját és értelmét, nyilván nem láthatod az elmúlt év értelmét sem. Ebben az esetben arra a kérdésre kell sürgősen megkeresned a választ, hogy mi az emberi élet célja. Ezt viszont csak úgy tudod meg, ha megkérdezed a Tervezőt, az Alkotót, aki téged megteremtett, azaz előveszed az életedhez írt használati utasítást, Isten szavát, a Bibliát. Ebben azt fogod találni, hogy az ember életének értelme az, hogy dicsőítse Istent, és Istentől győ-

nyörködjön. A bűn – az ember legnagyobb problémája – viszont alkalmatlanná és így haszталanná is tette az embert ennek a célnak a betöltésére, és ugyanakkor Isten haragját vonja maga után.

Ha nem tudad Istent dicsőíteni, és nem tudtal Őbenne győnyörködni az elmúlt évben, nem csoda, hogy keservesnek és haszталannak érzed azt és talán az egész életedet is. Ha azonban nagyon céltudatosan éltél az elmúlt évben, de nem kerested Istent, és nem akartál az Ő akaratának megfelelően élni, a Biblia szerint ez esetben is egy haszталan évet tudhatsz magad mögött. Ha ugyanis valami nem tud a rendeltetésének megfelelően működni, haszталanná válik.

Nos, gondolom, számodra ez elég sokkolóan hangzik, de van egy jó hír. Ha az elmúlt év haszталan volt, mivel eddig nem tértél meg Istent, lehetőség van egy hasznos új évet kezdeni, amelyben az életed az eredeti rendeltetésének megfelelően tud működni. Ehhez meg kell bánnod azt, hogy eddig nem kerested Istent, és egy önző, a magad dicsőségét szolgáló életet éltél. Mert ha életed nem tölti be azt a célt, amire rendeltetett, akkor nemcsak haszталan életet élsz, hanem vétkezel is a Mindenható Istent ellen. Bűnbánatot kell tehát tartanod önzésedért és istentelen életmódodért, amelyek miatt Isten haragja van rajtad. Isten kész megbocsátani neked, és kibékülni veled a Jézus Krisztus engesztelő áldozatáért. Jézus Krisztus azért halt meg, hogy az Istent ellen irányuló bűneidre bocsánatot nyerhess Őelőtte, hogy a szent Istent kibéküljön veled, és hogy életed valódi értelmet nyerjen. Mindezek alapján kívánok neked egy új, értelmes, Istent dicsőítő esztendő!

A megtestesülésről

„És az Ige testté lett, és lakozék miközöttünk (és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya Egyszülöttjének dicsőségét), aki teljes vala kegyelemmel és igazsággal.”

Jn 1,14

„A betlehemi jászolban Isten azzá lett, aki addig nem volt, de nem szűnt meg az maradni, aki mindig is volt.”

Paul Lowenberg

„Krisztus testet öltött, megszületett, és meghalt – ezt elhinni: történelem. Krisztus testet öltött, megszületett, és meghalt érettem – ezt elhinni: üdvösség.”

Anonymus

„Az Isten Fia emberré lett, hogy az ember fiait Isten fiaivá legyenek.”

C. S. Lewis

„Krisztus emberi mi-voltának titka, azaz hogy Ő megalázkodott, és felvette a mi testünket, minden értelmet felülhalad.”

Luther

„Nem a bűnös jön Istenhez, hanem Isten jön őhozzá.”

C. H. Spurgeon

„A megtestesülés csodája nem csupán abban áll, hogy Isten emberi testet vett magára, hanem abban is, ahogyan kinyilatkoztatta magát Krisztus csodálatos életében és jellemében.”

Adam Clarke

„Isten ember nélkül – Isten. De az ember Isten nélkül – senki.”

Anonymus

„Az ember Krisztus elvezet bennünket az Isten Krisztushoz.”

Kálvin

„Isten Fiának megtestesülése, az Ő leereszkedése, egy nálánál végtelenül alacsonyabb természet magára öltése és azzal egy személyes és végleges együttélés vállalása – kibeszélhetetlen megalázkodásról szóló cselekedet.”

Charles Hodge



„Micsoda? Isten Jézus Krisztusban emberré lett? Ez lehetetlen! De ha nem volt ember, akkor kicsoda a gyermek a betlehemi jászolban? Ha nem volt Isten, miért énekeltek az angyali seregek születésekor? Ha nem volt ember, miért nevezte magát az Ember Fiának? Ha nem volt Isten, miért állította, hogy egy az Atyával? Ha nem volt ember, ki mosta meg a tanítványok lábát? Ha nem volt Isten, ki mosta el bűneiket az Ő vére által? Ha nem volt ember, ki sírt Lázár sírjánál? Ha nem volt Isten, ki hívta elő Lázárt a sírból? Ha nem volt ember, kinek mondta Pilátus: „Ímhol, az ember?” Ha nem volt Isten, miért mondta Pilátus: „Nem találok bűnt Őbenne?” Ha nem volt ember, kit temettek el arimathiai József sírjába? Ha nem volt Isten, kicsoda támadt fel három nappal később? Akkor mi az igazság? Ő Isten volt. Ő ember volt.”

Clyde Box

„A Szentháromság és a megtestesülés tana összetartoznak. A Szentháromság tana azt hirdeti, hogy az ember Jézus valóságos Isten, a megtestesülés tana pedig azt, hogy az Isten Jézus valóságos ember.”

J. I. Packer

„Azt állítjuk ugyanis, hogy istensége az emberi természettel akként köttetett össze, és úgy egyesült, hogy mind e két természet külön-külön megtartotta a maga valódi sajátosságát, s mégis a kettőből egy Krisztus lett.”

Kálvin

„Miért kell (a Közbenjárónak) valóságos és igaz embernek lennie? Azért, mert Isten igazsága azt kívánja, hogy ugyanaz az emberi természet tegyen eleget a bűnért, mely a bűnt elkövette; márpedig aki maga bűnös, másokért eleget nem tehet.”

Heidelbergi Káté

„És minden versengés nélkül nagy a kegyességnek eme titka: Isten megjelent testben.”

1Tim 3,16

Válogatta és fordította: Szőke Imre

Robert Bolton

(1572-1631)

Robert Bolton 1572-ben született az angliai Blackburn-ben. Oxfordban tanult, majd tanulmányai befejeztével az egyetemen oktatott tovább. Szerény anyagi háttere miatt nem engedhette meg magának, hogy könyveket vásároljon, ezért azokat tanáraitól, diáktársaitól kölcsönözte, és tömörített tartalmukat átírta saját füzetébe (többek között Homérosz műveit). Nagyon gyorsan haladt előre a tudományokban, már fiatalkorában tehetséges nyelvésznek, filozófusnak és gondolkodónak tekintették. Ragyogó képességei ellenére azonban hiányolta az egy szükséges dolgot: még nem volt megtérve. Szenvedélyes kártyás volt, csúnyán káromkodott, és az Úr napján is gyakran látták dolgozni.

Az egyik egyetemi évnnyitó alkalmával hallotta William Perkins-t, a kiváló puritán igehirdetőt prédikálni, ám a hallottaktól nem hatódott meg. Perkins-t „üresfejű fickónak” és rossz tudósnak tartotta. Egyik lakótársával folytatott beszélgetései során azonban gyökeres változás állt be életében, mert Isten meggyőzte őt bűnösségéről. Ahogy egyik életrajzírója írja: „Az Úr óriás-ként rontott rá, nyakánál ragadta meg, és darabokra zúzta, ahogy Jóbot is, a földbe döngölte, ahogy Pállal tette, megmutatván neki bűneinek undokságát. Ez úgy ránehezedett, hogy teljes lelkéből kiáltott, és úgy rettegett, hogy – ahogyan tőle hallottam – az éjszaka közepén kiugrott az ágyából lelkének gyötrődése miatt.”¹ Néhány hónappal később, 35 éves korában szabaddá lett Krisztusban.”²

Nagy szükség volt Bolton lelki-gondozói munkájára úgy otthon, mint külföldön. Könyvei is

több évtizedes szolgálatának puritán gondolkodását tükrözik, amelyben központi szerepet foglalt el a megszentelődés és annak gyakorlati alkalmazása, a keresztyén életvitel. Az *igaz boldogság állapotáról való elmélkedés* című könyve például az 1. zsoltár első két versét fejti ki. A puritánokkal összhangban Bolton mellett érvel, hogy az ember fő boldogsága csak Istenben és az előtte való istenfélő életvitelben található, és óv attól, hogy a boldogságot másban keressük. Így ír: „Nincs más lehetőség a [boldogság] megszerzésére, csak a szív tisztasága, a szent élet, a megszentelődés útján való kitartó haladás, amelyek által lehet csak Isten színe elé kerülni. Ott találjuk meg egyedül a legtökéletesebb boldogságot, az örömök végtelen folyóját, az élet kútját és minden teremtett vágyunk végső nyugalalmát.” *Általános alapelvek az Istennel való kellemes járáshoz* című művét eredetileg saját magának szánt útmutatóként írta. A könyv első részében azt tárgyalja, hogy miként lehet életünkben a bűn szorításán enyhíteni. 10 tanácsot sorol fel:

(1) a szeretett bűnök elhagyása, (2) a képmutatás meggyűlölése, (3) az önmegtagadás gyakorlása, (4) hittel jellemzett életvitel, (5) helyes gondolatok kialakítása a keresztyénségről, (6) a világiasság ellen való harc, (7) Isten szeretete által való felüdülés, (8) az Istennel való megbékélés nagyrabecsülése, (9) a szívünk megőrzése, (10) az eljövendő boldogságon való elmélkedés. Ezek után a második részben a keresztyén ember kötelességeit fejti ki, úgymint a családdal való törődés, a nyelvünkön való uralkodás. Egész életének lelki-gondozói tapasztalatairól beszél a *Felzaklatott lelkiismeret megnyugtató szolgáló előírások* című műve. A könyv leghosszabb fejezete a lelkiismeret különféle bajait vizsgálja, és egyben útmutatást ad azok meggyógyítására.

Az *utolsó négy dolog: halál, ítélet, pokol, menny* című könyve Bolton utolsó prédikációit tartalmazza. Főként azzal a témával foglalkozik, hogy hogyan kell felkészülni az eljövendő ítéletre és az ember végső állapotára. A könyv fele kizárólag a halálra va-



ló felkészüléssel foglalkozik. A mennybeli örömről értekezve Bolton a következőket írja: „Hadd mondjam el nektek most, hogy az ottani tökéletességet, dicsőséget és boldogságot halandó szív, véges elme, teremtett értelem nem képes felfogni, és megérteni.” Másokhoz intézett tanácsait élete végén maga is alkalmazta. 1631 decemberében bekövetkezett halálát hosszú, fájdalmas betegség előzte meg. Halálos ágya volt élete utolsó szószéke, ahonnan családtagjaihoz és látogatóihoz szólt. Gyakran beszélt a Krisztussal való együttlét utáni vágyakozásáról, például ilyen szavakkal: „Ó, mikor jó el az a kedves óra? Mikor bocsáttatom el? Mikor leszek már Krisztussal?” Feleségét vigasztalta, gyermekeit

pedig emlékeztette a tanokra, amelyekre annyiszor intette őket. Mint mondta: „meg vagyok győződve, hogy egyikük sem meri azt gondolni, hogy a nagy trónus előtt megtéretlen állapotában találkozok majd velem.” Még utolsó erejével is bátorította barátait: „Legyetek biztosak a menny felől, emlékezzetek arra, amit hirdettem nektek. A tanítások, amelyekről húsz év alatt prédikáltam nektek, Isten igazságai, amelyekről meg kell felelnem annak a Krisztusnak az ítélszéke előtt, aki előtt nemsokára megjelenek.” Kegyelmes Ura, aki életében mindezeket kimunkálta, december 16-án szólította őt haza, minden keresztyén örök honába.

Szabó Péter András

A cikk Dr. J. R. Beeke Robert Bolton életrajzának engedélyezett felhasználásával készült. A cikk megjelent a The Banner of Sovereign Grace Truth 2004. januári számában. Hasznos forrásul szolgált a www.apuritansmind.com-on található Bolton életrajz is.

Jegyzetek

1. M. Boltons Last and Learned Worke of the Foure Last Things, 1635., 15-16. old. Idézi Dr. J. R. Beeke: Robert Bolton, The Banner of Sovereign Grace Truth, 2004. január

2. J. F. Denham: Afflicted Consciences, xxxiii. old. Idézi Dr. J. R. Beeke: Robert Bolton, The Banner of Sovereign Grace Truth, 2004. január

Boldogmondások a házasságról

Boldogok azok a férfiek és feleségek, akik az esküvő után is szeretetteljesek, figyelmesek, tapintatosak és gyengédek egymáshoz.

Boldogok azok, akik a társukat minden más embernél a világon jobban szeretik, és hűségben, örömmel és egymást segítve töltik be közös életükben házassági fogadalmukat.

Boldogok azok a férfiek és feleségek, akik egymással is olyan előzékenyek és udvariasak, mint amilyenek a barátaikkal.

Boldogok azok, akik sohasem beszélnek a társukhoz indulattal, hangosan, és otthonuk a Krisztus békességének otthona.

Boldogok azok a férfiek és feleségek, akik Isten Igéjével tudják egymást segíteni, figyelmeztetni, inteni, feddeni, és problémáikat a Szentírásból kiindulva tudják megoldani.

Boldogok azok, akik minden nap elkülönített időben, csendes-

ségben tanulmányozzák a Bibliát, és együtt imádkoznak, és hálaát adván emlékeznek meg az Úr kegyelméről.

Boldog az a pár, amely teljes egységben, bibliai alapelvek szerint kezeli pénzét, és intézi anyagi ügyeit.



Boldogok azok, akik Istentől a szülőség ajándékát kapták, és gyermekeiknek az Úr lelki örökségét adhatják tovább.

Boldogok azok a férfiek és feleségek, akik hittel és alázattal hallgatják az igehirdetéseket, és együtt munkálkodnak a gyülekezetben Isten országának építésén.

Boldogok azok a férfiek és feleségek, akik alázattal szánják oda egész életüket Krisztusnak, és önzetlenül, hűségesen, szeretetben cselekszik meg az Ő tanításait Istennek dicsőségére.

„Engedelmesek legyetek egymásnak Isten félelmében. Ti asszonyok, a ti saját férjetekeknek engedelmesek legyetek, mint az Úrnak. Mert a férj feje a feleségének, mint a Krisztus is feje az egyháznak, és ugyanő megtartója a testnek. De miképpen az egyház engedelmes a Krisztusnak, azonképpen az asszonyok is engedelmesek legyenek férjüknek mindenben. Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeket, miképpen a Krisztus is szerette az egyházat, és Önmagát adta azért.” (Ef 5,21-25)

Az E-mail Ministry nyomán fordította és átdolgozta: Tihanyi Pál

A csodálatos Jézus

„Mert egy gyermek születik nekünk, Fiú adatik nekünk, és az uralom az Ő vállán lesz, és hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének!” (Ézs 9,6)

Karácsony közeledtével ki másról beszélhetnénk, mint Jézusról. Arról a Jézusról, aki miatt megoszlott a nép, aki ma is népszerű ember hírében áll, akit egyes lengyel politikusok meg akartak választani országuk tiszteletbeli királyának (nyilván most nem tárgyaljuk e próbálkozás álszent és ostoba voltát). Mások azonban nevetség és viccek tárgyává teszik, káromolják, vagy egyszerűen csak tudomást sem akarnak venni Róla. De akár akarnak, akár nem, egy napon minden embernek meg kell állnia Őelőtte.

Természetesen Jézus csak akkor lesz több egy névnél számmunkra, ha élő kapcsolatban leszünk Vele, és megtanulunk gyönyörködni Benne. Amíg Jézust nem látjuk csodálatosnak, addig a világban annyi más tűnik szépek és lenyűgözőnek. Annyi minden csillog-villog, annyi minden bódít, és csábít; miként is tűnhetne fel ebben a nagy zűrzavarban, hogy Isten Fia él, uralkodik, és eljön ítélni, sőt, Ő az, akiben igazán gyönyörködnünk kell.

De mi kell ahhoz, hogy Jézusban ne csak úgy gyönyörködjünk, mint egy mesebeli hősben vagy egy elképzelt ideálban? Mi kell ahhoz, hogy keresztyénységünk több legyen a karácsony csöpögős, képmutató szentimentalizmusánál? Mi kell ahhoz, hogy ne váljunk hasonlóká azokhoz, akik karácsonykor a világon mindenkit szeretni akarnak, és ezért készek úgymond vallásossá válni?

Szeretet? Hát éppen az a baj, hogy nem tudunk szeretni, és tudjuk, hogy a karácsonyi szeretet-hullám valójában egy nagy üzlet, esetleg egy ájtatos papi (lelkészi) beszéd. Akkor mi kell? Őszinteség? Igen, arra szükségünk lehet, de sajnos ez sem megy igazán, mert olyan könnyen meggyőzzük magunkat arról, hogy milyen ügyesek, kegyesek és szeretetteljesek vagyunk, miközben sajnos a valóság egészen más. Be kell látnunk, hogy az ember önigazultsága valóban minden háttárt túlléphet.

Egészen egyszerűen arra van szükségünk, hogy lássuk, és halljuk Jézust! Hisz ez történt karácsonykor: „A nép, amely sötétségben jár, lát nagy világosságot; akik lakoznak a halál árnyékának földében, fény ragyog fel fölöttük!” (Ézs 9,2) Valóságos csillag tűnt fel a bölcseknek, és a pásztorok is valóságos hatalmas fényt láttak, mielőtt mindannyian látták a jászolban fekvő Jézust. De mindezt nem láthatta mindenki, csak egy páran a megvetettek és lenézettek közül és egy páran az okosabbak közül, akik méltán nevezettek bölcseknek.

Ma is azok dicsérik Jézust igazán, akik az Ige által meglátják Őt, és hallják az Ő szavát, amint személyesen hozzájuk szól. Csak Isten kegyelméből láthatod meg Őt: „mert nem mindenkié a hit” (2Thessz 3,2). Csak Isten győzhet meg arról, hogy a Biblia Isten beszéde, amelynek minden szava igaz. „A halló fület és a látó szemet, az Úr teremtette egyaránt mindkettőt” (Péld 20,12). Azért imádkozom, hogy bárcsak Isten adna neked halló fület és látó szemet, hogy meglásd azt, amit milliók nem látnak: hogy kicsoda Jézus.

Halld, mit mond az Ige, több száz évvel Jézus születése előtt: „egy gyermek születik nekünk, Fiú adatik nekünk, és az uralom az Ő vállán lesz”.

El ször is azt olvassuk, hogy egy gyermek születik. Ez Jézus Krisztus emberi, sőt, törekeny emberi voltára mutat. Vagyis arra, hogy Isten emberré lett, olyanná, mint egy közülünk – kivéve a bűnt. Jézus valóságos emberré lett.

Másodsorban egy Fiú adatik nekünk. Ez nem szóismétlés, hanem egy másik oldalról való bemutatása a Megváltónak. Ő a Fiú, az isteni Fiú, a Szentháromság második személye. Másodsor tehát Jézus Isten voltára mutat az Ige. Akinek a vállán lesz az uralom, aki valóban vállán hordja az egész világot, de nem a mondabeli Atlaszként.

Harmadszor pedig azt mondja Isten: néktek adatik Ő. A próféta felismerése pedig ez: nekünk egy gyermek adatik, és nekünk egy Fiú születik. Aki nem ismer-te fel azt, hogy Jézus néki adott, hogy érette is megszületett, annak nem lehet igazi karácsonya. Lehet egy társadalmi-kulturális értelemben vett, külsőségekkel teli szeretet-ünnepe, de nem lesz Jézusa, valódi, személyes Megváltója.

Pedig ha ismernéd, hogy kicsoda Ő, kiáltanál, hogy „ments meg engem is, Uram, légy irgalmas nekem, bűnösnek”. Ahogy Jézus mondta a samáriai asszonynak: „Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki ezt mondja neked: Adj innom!; te kérted volna Őt, és adott volna neked élő vizet” (Jn 4,10).

Ó, miért nem kiáltasz: Ki vagy te Uram? Mondd, ha még nem ismered Istent: Mutatkozz



be nékem, Istenem! Ki vagy Te? Nem akarok többet bálványoknak szolgálni, legyenek azok hagyományok (akár vallásosak) vagy a modern kor vívmányai, hobbijaim, szerettem vagy épenséggel saját tudásom, melyet mindig is olyan nagyra tartottam. Az IGAZI Istent akarom imádni. Ki vagy Te?

„Hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének.”

Mennyi minden kifejeződik egy névben! Keleten magát az embert, a jellemet is tükrözte a név: Ábrahám – sokaság atyja, Jákób – csaló, Góliát – nagyság, Dávid – a szeretett.

Most pedig nézzük Jézus neveit!

1. Csodálatos (titokzatos)

Minél jobban megértjük Jézus neveit, annál inkább megismerjük az Ő jellemét. Ha nem így lenne, ez a Jézus valóban nem érdemelne meg még azt sem, hogy megemlítsük a nevét. Csalókból, sőt, híres csalókból mindig volt bőven a földön. Ceusescu-nak, a román diktátornak a felesége példá-

ul mindig így mutatkozott be: akadémikus dr. mérnök Elena Ceusescu. Milyen nevetséges volt, hiszen mindenki tudta, hogy még érettségije sem volt. Tehát bánjunk csínján a nevekkel és titulusokkal. Amennyiben hamisak, nagyobb szégyent hoznak a viselőjére.

Jézus sok neve fedi a valóságot. Az első, amit elmondhatunk Róla, hogy Ő csodálatos. Csodálatos minden tulajdonságában, csodálatra méltó mindenben. Lehet, hogy csodálsz a kéklő tengert, szépnek találsz Beethoven Örömdóját, a habos tortára azt mondd, hogy csodás, esetleg a szerettedre, hogy csodálatos szülők ill. gyerekek. De mondtad-e ezt valaha Jézusról, hogy Isten Fia csodálatos? Ha Ő Isten Fia, akkor csak csodálatos lehet. Ez a név több dolgot is jelent: csodást, titokzatost, elválasztottat.

Isten léte és Fiának léte is csodás, vagyis emberi értelemmel teljesen fel nem fogható. Hogyan érthetnénk meg a Szentháromságot, a Lélektől való fogantatást, a szüztől való születést, a feltámadást, a mennyet és a pokolt? Az emberi értelem nem tudja kifürkészni ezek működési elvét, nem

képes megmagyarázni a mikéntet. Nem tudja senki megmagyarázni, hogy hogyan szülhet egy szűz, nem ad választ senki arra, hogy miként lehetett vízen járni, és nem fejt meg senki, hogy hogyan szaporította meg Jézus a kenyeret ötezer embernek. Nem ad senki tudományos magyarázatot arra, hogy Jézus szavára miért állt el a vihar, és Lázár hogyan jöhetett ki ugyancsak egy szóra a sírból.

Meg tudod-e fejteni (műszerekkel megmérni), hogy hogyan állt elő a létező a nem létezőből? Az űsrobbanás előtt (ami egyáltalán nem bizonyított, hogy megtörtént volna) honnan állt elő a sokak által vélelmezett plazma-állapotú anyag? Ó, te okos ember, kemény szíved miatt nem akarod kimondani, hogy Jézus az Ő születésében, csodáiban és feltámadásában csodálatos, ugyanakkor kimondod azt, hogy a teremtett anyag, amely önmagát véletlenszerűen szervezte, és rendezte, és létrehozta bolygónkat és az embert is, az csodálatos. Nos, a Szentírás ezt hívja bálványimádásnak: a Teremtő helyett egy teremtett dolgot imádni. Ebben a bálványimádásban a mai kor embere vakká és esztelené vált.

Pedig Jézus valóban csodálatos. Csodálatos, mert már a világ kezdete előtt létezett, és csodálatosként mutatkozott be az Őszövétségben Sámson szüleinek. Amikor meglátták Isten Fiát fényes emberi formában, azt kérdezték: Mi a Te neved? Erre Ő így válaszolt: *„Miért kérdezősködöl nevem után, amely olyan csodálatos?”* (Bír 13,18). Csodálatos és egyben titokzatos.

Nem erről a csodáról, titokról szól az is, hogy Ő, az idő Ura, aki öröktől fogva volt, emberré lett? Fel lehet ezt fogni emberi ésszel? Nem csodálatos, hogy Isten egy kis csecsemőben emberi

testet vett fel? Ki talált volna ki ilyet, aki hihető történetet akar mondani az egyedüli létező Istenről? A testtlétel csodája botrány volt a zsidóknak, és még ma is az. Az a tény, hogy létezik a Fiú, csoda és botrány. *„És mi láttuk, és bizonyoságot teszünk, hogy az Atya elküldte a Fiút a világ üdvözítőjéül” (1Jn 4,14).*

De ha ez az igazság, akkor ezt nem adhatjuk fel. Isten Fiának a csodája nem kisebb csoda a teremtésnél. Csodálatos az, hogy Jézus részt vett a teremtésben, részt vesz a világ fenntartásában, a bűnösök megváltásában, és felátadása után felment a dicsőségbe: *„Akit (Jézust) tett mindennek örökösévé, aki által a világot is teremtette, aki az Ő dicsőségének visszatükröződése és az Ő valóságának képmása, aki hatalma szavával fenntartja a mindenséget, aki minket bűneinktől megtisztítván üle a Felségnek jobbjára a magasságban” (Zsid 1,2-3).*

Ilyen a mi Megváltónk. Ilyen az a kis „Jézuska”, akit manapság olyan gyakran elbagatellizálnak. Ha Ő nem a csodálatra méltó, hatalmas Megváltó, akkor nincs értelme karácsonyt ünnepelni.

2. Tanácsos, lelkigondozó (önmagát kijelentő)

Eddig arról olvastunk, hogy milyen csodálatos Megváltó Krisztus. Látnunk kell azonban, hogy hiába lenne csodálatos, ha erről nem szerezhetnénk információt, ismeretet, ha erről nem olvashatnánk egy biztos forrásból, ha nem jelentené ki magát. Mit ér a titok, ha nincs megfajtvé? Nem vagyunk a miszticizmus hívei, ahol a titokzatos csak egy öncélú jó érzést szolgál. Isten Fiának a titka pedig kijelentett.

„Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige (...) és az Ige testté lett” (Jn 1,1.14). A mi Megváltónk beszélő Úr. Ez az Ő másik neve: Ige.

„És vérrel hintett ruhába volt öltöztetve, és a neve Isten Igéjének neveztetik” (Jel 19,13). Sokan nem értik, hogy miért kell ragaszkodni a Bibliához. Azért, mert a Biblia Jézusát a Biblia nélkül nem lehet sem megismerni, sem szolgálni. Amikor a liberális teológusok kidobálják mindazt, ami csodá(la)to) s a Bibliában, valójában Jézust is kidobják belőle. Ez a kettő azonban egy. Az Igét nem lehet Jézustól elválasztani. Nem lehetsz bölcs sem Jézus nélkül, sem a Biblia nélkül, mert a bölcsesség az Igében van: *„Az én ellességeimnél bölcsőbbé teszel engem a Te parancsolataiddal, mert mindenkor velem vannak azok. Minden tanítómnál értelmesebb lettem, mert a Te bizonyoságaid az én gondolataim. Előrelátóbb vagyok, mint az öreg emberek, mert vigyázok a Te határozataidra” (Zsolt 119,98-100).*

Tanácsra van szükséged? Eltvedtél az élet útvesztőjében? Bölcsességet keresel? A Biblia szerint nem a pszichológus fogja megoldani a problémádat. Gyere Jézushoz, akit az Igében találsz meg, itt találkozhat a csodálatos Megváltóval. Az Igén kívül, azaz szembeszállva nem ismerheted meg Jézust.

De lehet éppen ellenkezőleg

is: szerinted neked nem kell a tanács. Te tudod – mondod, ha te egy öntörvényű ember vagy. Halld meg, hogy mit mond neked Salamon: *„Ahol nincs vezetés (tanács), elvész a nép; a megmaradás pedig a sok tanácsos által van” (Péld 11,14).* Lásd meg, hogy Jézus a tanácsos, akire szükséged van. *„Útra kelsz, és nincs iránytűd”* – mondta egyszer valaki. Nekivágsz az életnek, és nincs egy viszonyítási pontod. Holott kell egy külső viszonyítási pont, aki pedig csak Isten lehet. Hány keresztyén ember szenvedett már hajótörést, mert nem hitték el, hogy tanácsra van szükségük! Pedig másodjára tanácsadói tisztjében tárja elénk az Ige Jézust, és lelkigondozóként is megismerhetjük Őt.

Jézus hűség tanácsos és lelkigondozó. Hozzá bármikor jöhetsz, este, reggel, sőt, éjszaka is, mert Ő sosem mond le rólad, nem hagy el, még akkor sem, amikor elfogy a pénzed, vagy a népszerűséged csökken. Sok ravasz tanácsos van, akik hátsó szándékból, önérdekből adnak tanácsot, Jézus azonban hűség. Ő valóban a te javadat, a te érdekedet és valóban a te problémádat nézi, gyere hát hozzá bizalommal.

Jézus tanácsa szívből jövő.



Hány barát küldött már el valami felszínes tanáccsal! Hány ügyvéd van, aki rezzenéstelen arccal hallgat, majd azt mondja, hogy most már lejárt az idő, és a további tanácsadásért iülön kell. Jézus nem így ad tanácsot. Ha kinyitod az Igét, azt olvasod, hogy Ő együtt érez veled. Látja a nyomorúságot, nem próbálja meg minimalizálni a problémádat, ezért Őreá valóban támaszkodhatsz.

Kérve kérlek, gyere tanácsért Őhöz, vagy hallgasd azokat, akik valóban az Ő Igéjét szölik, és nem pusztán emberi bölcsességgel akarnak vigasztalni.

3. Erős Isten (halálból feltámadó)

A harmadik név az erős Isten. Miután az előzők alapján láttuk, hogy Jézus titokzatosan csodálatos Megváltó, aki kész tanácsot adni, mert kijelentette magát nekünk, hallgassuk most meg, hogy mit mond magáról:

„Így szól az Úr, Izráelnek királya és Megváltója, a seregeknek Ura: Én vagyok az első, én az utolsó, és rajtam kívül nincsen Isten” (Ézs 44,6). Azt mondja Jahve, hogy Ő az Első és az Utolsó, és egyedül Ő az Isten. Döbbenetes, de ugyanezt mondja Jézus is: „Amely (Jézus) ezt mondja: Én vagyok az Alfa és az Omega, az Első és Utolsó” (Jel 1,11).

Ha Jézus nem Isten, ismét csak nincs értelme a karácsonyról beszélni. Hogyan, mire alapozva vallják magukat keresztyéneknek az unitáriusok, a Jehova tanúi, a mormonok, a szcientológusok és még sok más szekta, akik nem vallják, hogy Jézus Isten? Avagy nem világosan közli az Ige Jézusról mindenki számára, hogy Ő Isten? Hány ígét kellene idézni, hogy meggyőződjenek mind a tévelygők? „Ámde a Fiúról így: A Te királyi széked, óh, Is-

ten, örökkön-örökké. Igazságnak pálcája a Te országodnak pálcája” (Zsid 1,8).

Avagy nem abban áll az egyik legnagyobb csodálatra indító tény, hogy Jézus Isten? Hogyan magasztalhatnánk egy embert? Ha Jézus nem lenne Isten, akkor minden keresztyén csak egy bálványt imádna: egy teremtett embert bálványoznánk. Spurgeon azt mondja: „Bevallom, inkább szeretném, ha azzal vádolnának, hogy egy gyilkosságot megtűró választ hirdetek, mint egy bálványimá-



dást igazolót. A gyilkosság, bár nagy bűn, csak egy ember ellen történik, de a bálványimádás alapvetően nem más, mint Isten-gyilkosság.” El kellene ezen gondolkodniuk mindazoknak, akiknek nem egyedül Jézus az Istenük. Akik festett képek vagy faragott szobrok előtt borulnak le, és embereket (mindenféle szenteket vagy Máriát) hívják segítségül. A vallás nevében gyilkolnak, és gyilkos szándékuk Isten ellen irányul. Pedig a Szentírás világosan és egyértelműen rendelkezik arról, hogy kit kell imádni. Azt, akiről így ír a Róma 9,5: „Akiké az atyák, és akik közül való test szerint a Krisztus, aki mindenkinek felette örökké áldandó Isten. Ámen.”

Ha kegyes életet akarsz élni, ennek titkát az 1Tim 3,16 adja meg: „És minden versengés nélkül nagy a kegyességnek eme titka: Isten megjelent testben, meg-

igazított lélekben, megláttatott az angyaloktól, hirdettetett a pogányok közt, hittek benne a világban, felvitetett dicsőségbe.”

Tehát a feltámadás nemcsak egy kis kérdés, hanem az erős Isten kérdése. Ha Isten valóban hatalmas, akkor nincsen nála nagyobb, még a halál sem. Ez esetben az evangélium ez: Jézus meghalt a te bűneidért, és elszenvedte helyetted Isten bűneid miatt való haragját és azok büntetését. Mindazt az ítéletet, amelyet te érdemelnél az Isten elleni bűneidért, Ő hordozta el helyetted. Az Atya elfogadta Krisztus áldozatát a választottakért, aki feltámadt a halálból igazolva azt, hogy Ő legyőzte mind a testi, mind a lelki és örökkévaló halált. Ha ezt elfogadod, és Benne bízol, erős Istened van. Ha viszont nem, akkor nincs Istened egyáltalán, még ha esetleg vallásos cselekedetek tömkelegét hajtod is végre.

4. Örökkévalóság atyja (megdicsőülő, idő felett álló)

Negyedik névként azt olvasuk, hogy Ő az örökkévalóság atyja. Ez nem azt jelenti, hogy Jézus az Atya is, hanem azt, hogy Ő az idő atyja is. „És Ő a feje a testnek, az egyháznak: aki a kezdet, elsőszülött a halottak közül; hogy mindenkiben Ő legyen az első” (Kol 1,18).

Ő az, aki nem változik, „aki tegnap és ma és örökké ugyanaz” (Zsid 13,8). Ha Ő nem lenne Úr az idő felett, mondhatnánk azt, hogy a keresztyénség már elavult, és elhihetnénk, hogy valami ennél újabbra van szükség. De mivel Jézus az idő felett is áll, azt mondjuk, hogy Krisztus elégséges minden probléma megoldására. A problémák lényegüket tekintve nem változtak, kétezer évvel ezelőtt is irigyek, rosszindulatuak, kapzsiak, féltékenyek, paráznak, tisztátalanok és gyűlöl-

ködök voltak az emberek, legfeljebb az eszközeik változtak, amelyekkel a gonoszágaikat véghezviszik. Hasonlóképpen ugyanarra a Megváltóra volt szüksége minden embernek akkor is, és van ma is. A te problémáidat ugyanaz az Úr oldhatja meg, és ugyanarra a bűnbánatra van szükséged neked is, mint a kereszten függő latornak.

Kedves Testvérem, láttad-e meg ezt az idő felett álló Istent? Láttad-e meg ezt a csodálatos Jézust, aki szólítgat az Igéjén keresztül, aki a te Istened, és a dicsőség királya? Amikor Jézus a mennybe ment, újra felvette az Ő dicsőségét. Ő most megemészto tűz, akire – ha most megjelenne – ember még tekinteni sem tudna, nemhogy gúnyt űzni Belőle, ahogyan ezt ma mégis sokan teszik. János apostol, amikor meglátta a Dicsőség Királyát, így írt erről: *„Mikor pedig láttam Őt, leesém az Ő lábaihoz, mint egy holt. És reám veté az Ő jobb kezét, mondván nékem: Ne félj; én vagyok az Első és az Utolsó”* (Jel 1,17).

Ha követni akarod Őt, ilyen térdre borulásra és megalázkodásra van szükséged lázadó életed miatt.

5. Békesség fejedelme (Lelke által bennünk élő és békességet adó)

Mindezek után utolsó névként olvassuk azt, hogy Ő a békesség fejedelme. Ha felismerted, és kimondtad, hogy valóban csodálatos az Úr, ha figyelni kezdted a szavára, ha elismerted, hogy Ő a te Istened, és Ő az idő és az életed Ura is, ha megbántad bűneidet, és Elébe hoztad életed szakadt ruháit, akkor megtapasztalod az Ő békességét. *„Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által”* (Róm 5,1).

Ez a békesség hármasság békesség. Először is békesség Istennel, azaz most már nem vagyunk Isten ellenségei, mert Krisztus megbékített az Atyával. Másodszor, aki hisz Őbenne, annak valódi és maradandó békessége lesz a szívében, vagyis végre elkezdünk kibékülni magunkkal is. Büszkeségünk letétele hozzásegít, hogy el tudjuk fogadni magunkat olyanok, amilyenek Isten alkotott, és így nem kell görcsösen figyelniünk a világ által folyamatosan elénk tartott, változó mércét. Igen, lehet, hogy nem leszel, olyan fitt, gazdag, befutott vagy híres, de számodra már nem is ez lesz a lényeg, mert Krisztusban

mindent megnyertél. Az Atya előtti engesztelő áldozata által megnyerted az örök életet, a legnagyobb kincset, a legnagyobb nevet, hiszen Isten gyermekének hívatsz. *„Akik befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiainak neveztesse”* (Jn 1,12). Végül pedig békességet nyertél az emberekkel is. Lehet, hogy nem mindenki, mert a keresztyéneknek mindig lesznek a földön ellenségeik, de a szívedben már nem lesz ott a gyűlölet, az irigység és más gonosz indulat.

Milyen csodálatos ez a Megváltó! Milyen jó Benne gyönyörködni! Milyen jó tudni, hogy Ő a mi dicsőséges Urunk, hogy Ő az, aki leszállt a földre, emberré lett, és aki azóta is tanácsával igazgat minket. Bizony, akinek Ő a személyes Megváltója, annak lehet valóban békés és boldog karácsonya.

Kívánom neked, hogy figyelj erre a Jézusra, aki ezt mondja:

„Békességet hagyok néktek; az Én békességemet adom néktek: nem úgy adom Én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, se ne féljen!” (Jn 14,27)
Ámen!

Bagoly Gyula

„Teljes szívből kerestelek Téged, ne engedj eltévedeznem a Te parancsolataidtól!” (Zsolt 119,10)

Gyermekkoromban sokszor hallottam Istenről. Református szülők gyermekeként én is jártam vallásórákra, sőt, még konfirmáltam is.

Valójában, ha visszaemlékezem, sosem tudtam belenyugodni Isten létébe. Számomra érthetetlen volt maga Isten, egyáltalán, hogy Ő valaki, és hogy maga Isten teremtette a világot, de az Ő számára egy nagyon fontos sze-

mély vagyok. Mégis, annak ellenére, hogy nagyon csibész gyerek voltam, mégis Neki terve volt (van) velem.

Telt-múlt az idő, és Isten csodálatos tervében az is benne volt, hogy megnősüljek. Viszont a házasságom megelőzte egy 3 éves udvarlás (persze teljesen világius módon).

Mindezek ellenére a feleségem által jutott ismét tudomá-

somra, hogy van egy Isten, aki ezt a világot uralja, vezeti (Ő egy vallásos családban nőtt fel).

Emlékszem, hogyan szorgalmazta, és bátorított, hogy olvassam a Bibliát.

Én mindig hivatkoztam olyan dolgokra, amit úgy találtam ki akkor, csak hogy ne kelljen olvasnom, mert valójában nem is akartam.

Aztán Isten felhasználta az

egyik szomszédunkat abban, hogy én is meggyőződjek az Ő létéről. Ez a szomszéd (akivel azóta testvérek vagyunk) egy betegsége idején beszélt nekem a mennyről és pokláról. Emlékszem, hogy nagyon megijedtem, amikor hallottam, hogy „bűn”, és a bűnös ember a halált, a pokolt érdemli. De ugyancsak ez a testvérem beszélt Krisztusról, és az Ő kereszthaláláról. Isten pedig ezt az – akkor halálos betegségben szenvedő – embert használta fel, hogy kezdjek el gondolkodni, hogy mit akarok, mit keresek ebben a földi élet-



ben. És mint bűnös ember, akkor értettem meg, hogy számomra is

van bűnbocsánat, ha elfogadom Krisztust Megváltómnak.

Így történt, hogy az Úr kegyel-

méből odaszánhattam életemet Krisztusnak, amiért azóta is áldom Istent. Áldom először is azért, hogy nem hagyta, hogy elvessek ebben a nagy világban, másodszer pedig áldom azért, mert az én bűneimért lett Krisztus a keresztre feszítve.

Köszönöm Istenemnek, hogy az evangéliumot megértette velem is. Kívánom nektek, kedves ismerősök és ismeretlenek, hogy keressétek, kutatassátok azt az Istent, akit én is megismerhettem.

Nagy Attila

„Semmi felől ne aggódjatok, hanem ... tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt” (Fil 4,6)

Vallásos családba születtem, és nevelkedtem reformátusként.

Rendszeresen jártam vallásórákra, majd lekonfirmáltam, mint ahogy szokás, ifire, bibliaórákra jártam. Mindezekre nem azért jártam, mert érdekelt, vagy értettem volna valamit is, hanem édesanyám kiskoromtól kötelezett, és utána már csak megszokásból.

Azt gondoltam, hogy én jó keresztyén vagyok, hiszen minden vasárnap templomba járok, bibliaórákra is, úrvacsorát veszek, imádkozok este és reggel (persze betanított imákat), és a Bibliát is olvasom.

Ezzel párhuzamosan pedig éltem a világi életemet, szórakozni jártam, mint más fiatalok, és azt hittem, hogy ez így rendben van, mert Istennek is megadom

azt, amit kér.

De később valami mégsem hagyott nyugodni, éreztem, hogy ez így nem helyes, egyszerre két úrnak szolgálni nem lehet. Isten nem hagyott ebben az



állapotban, egyre több kétségem támadt a hallott tanítások miatt.

Eközben már kapcsolatban voltunk a szovátai presbiteriánus gyü-

lekezettel, ők feljártak Parajdra bibliaórát tartani, ahová én is mindig elmentem, és ott világosodott meg minden előttem.

Persze nem volt egyszerű elhagyni azt a vallást, amiben felnőttem, és amiről úgy gondoltam, hogy jó, de Isten úgy rendezte az életünket, hogy 2002-ben átjöttünk Budapestre dolgozni. Itt már nem voltak ismerősök, barátok, akiktől tartottam volna, és itt bátran jártam minden alkalomra.

Hála az Úrnak, közben tagok lettünk a presbiteriánus gyülekezetben, és az Úr megerősített, hogy bármikor bárki előtt felvállaljam a hitemet.

Hálások vagyunk, hogy megérthettük, hogy Isten a minden-ség Ura, és Őhöz bátran mehetünk!

Nagy Erzsébet

A munkával járó problémák

Sáfárok vagyunk, mondja az Ige (1Kor 9,17), amelyből azt is tudjuk, hogy ezzel a megbízatással felelősség és különféle problémák is járnak. A sáfárság szempontjai a következők: (a) Isten bír mindennel; (b) Isten bízta ránk mindazt, amink van, és amit tennünk kell; (c) feladatunk végzése közben a ránk bízottakat gyarapíthatjuk, vagy ellenkezőleg, elpocsékolhatjuk pl. javainkat, erőnket, képességeinket, időnket; (d) Isten egy napon mindenért felelősségre fog vonni minket. Jó lenne a munkánkat érintő problémákat is az Igén keresztül úgy látni, hogy mi csak sáfárok vagyunk, Isten sáfárai. *Először* is megfigyelhetjük, hogy időnk mekkora részét teszi ki a munka: legkevesebb 30%-át, de tudjuk, hogy a legtöbb esetben ennél többet. Mivel a munka ilyen sok időt vesz igénybe, nem mindegy, hogy miként viszonyulunk a munkánkhoz. *Másodszor*, ha nem tudjuk örömmel végezni a munkánkat, ha nincs bennünk egyfajta megelégedés, akkor ez nemcsak a munkánkat érinti, hanem teljes életünket. A munkánkat nem lehet elválasztani az életünkől. A munkahelyen továbbá problémákkal is küszködünk, és ezeket jellemzően nem tesszük le a gyár, műhely, iroda, iskola kapujában, mielőtt hazamennénk. Nagyon lényeges tehát, hogy ezeket a problémákat jól tudjuk kezelni. *Harmadszor*: lássuk meg a munka jó oldalait is. Nemcsak azt, hogy adhat egy sikerélményt, hanem azt is, hogy mennyire fontos a munka a keresztyén bizonyágtétel szempontjából. Itt a munkatársaid, az ügyfelek megismerhetik a keresztyénséged, megláthatják, milyen

értékrended van, miként viszonyulsz a főnöködhez, hogy nem vagy lusta, segítőkész vagy, nem istened a munka, mert számodra fontos a családot is, stb. A világtól eltérő életviteled vonzóvá kell tegye a keresztyénséget mások számára is. A munkahelyen hidakat építhetsz a hitetlenek felé. *Negyedszer* a munka által természetesen pénzhez is jutunk, és ezt a pénzt is jó sáfárokként, bölcsen kell kezelnünk, ill. felhasználnunk. Milyen problémákkal szembesülünk a munkahelyen? Nehéz a munka, nem értékeli megfelelően fáradozásainkat és eredményeinket, nem fizetnek meg kellőképpen, a főnök kibíratatlan, a munkatársakkal nem lehet kijönni, mert olyan ellenségesek, állandóan változnak az elvárások, meguntuk már ezt a munkát, illegális vagy erkölcsbe ütköző dolgokra (pl. csalásra) akarnak kényszeríteni, stb. A problémák felsorolását folytathatnánk, és az egyes problémákkal lehetne bővebben is foglalkozni, de meg kell látnunk, hogy a munkahelyi problémáink nem különböznek az életünk más területein felmerülő

problémáinktól. Emberekkel kell kijönnünk, esetenként meg kell alázkodnunk, meg kell tanulnunk megelégedni a pénzzel és más dolgokkal, gyakorolnunk kell magunkat a szorgalomban, becsületességben és tisztességben, stb. Mire van szükségünk, hogy ezeket a problémákat kezelni tudjuk? Isten válasza az, hogy megfelelő szívbeli hozzáállásra a munkával kapcsolatban. Azért kezdtük a sáfársággal, mert hiszem, hogy ennek megértése segíthet nekünk bármilyen munkahelyi probléma megoldásában.

Azt akarod mondani – kérdezhetsz valaki –, hogy egy helyes hozzáállás megoldja a munkahelyi gondokat? Igen, az Ige alapján azt mondhatjuk, hogy egy helyes viszonyulás megtanulásával és gyakorlásával sok probléma kezelhető, miközben természetesen elismerjük a szakmai képzés, a tanulás és fejlesztés fontosságát is. Azonban lássuk meg azt, hogy megfelelő szívbeli hozzáállás nélkül hiába szerzünk meg egy újabb diplomát, és hiába leszünk akár a legnagyobb teljesítményt produkáló élmunkások. Való-



ban, esetenként indokolt lehet a munkahelycsere, egy nagyobb váltás a foglalkozásban, szükséges lehet a körülmények megváltoztatása, de megfelelő hozzáállás nélkül ezek a dolgok is csak rövid távon fognak megoldást jelenteni. Nézzük meg tehát, hogy milyen területeken kell működnie ennek a bizonyos jó hozzáállásnak.

1. Helyes hozzáállás a világ felé

Egyes keresztyének már azt is traumaként élik meg, hogy a világban kell dolgozniuk. Nehéz elviselni ezeket a pogányokat – mondogatják. Vagy arról álmodoznak, hogy milyen jó lenne egy keresztyén szervezetnél dolgozni, mert utálnak ebben a bűnös világban dolgozni.

a) *Nézzünk meg néhány bibliai példát!* Dániel könyvének 1. fejezetében arról olvassunk, hogy Dániel főnöke megölte a zsidókat, megváltoztatta Dániel nevét, és megparancsolta, hogy azt egyen, amit ő ad neki. Közülünk vajon kivel művelte ezt a főnöke? Halljuk-e Dánielt zúgolódni, látjuk-e azt, hogy gyűlöli a főnökét vagy a munkatársait? Nem olvassunk ilyenről.

Vagy ott van József Potifár házában, aki példásan dolgozott, és bár Potifár felesége törbe akarta csalni, azt látjuk, hogy tisztelte az egyiptomi népet, és nem szidta a pogányokat.

Lássuk meg Nehémiás és Eszter példáját is, akik mindketten elnyerték a pogány uralkodók tiszteletét.

b) *Ne szeressük a világot!* (1Jn 2,15-17) Jó, de nem azt mondja az Ige, hogy ne szeressük a világot? Igen, a fenti Ige erről beszél, de melyik világot nem kell szeretnünk? A teremtett világot? A növényeket, állatokat vagy embere-

ket? Nyilvánvaló, hogy a teremtett világot megromtotta a bűn, Isten mégsem parancsolja nekünk, hogy minden bűn által megromtott dolgot gyűljünk. Vagy csak az embereket kellene nem szeretnünk? Akkor miért mondja a Jn 3,16, hogy Isten úgy szerette a világot? Azért, mert Isten úgy szerette még az Ő ellenségei közül is némelyeket, hogy a Fia halála révén barátaivá tette őket. Isten áldozatot hozott az Ő ellenségeiért, hogy azok megváltozzanak. Természetesen lesznek olyan embe-



rek, akikkel a kapcsolatunk a minimálisra szorítkozik (pl. a hamis tanítók és a hitehagyottak), de még őket sem gyűljük, hanem a biblikus szeretetnek megfelelően imádkozunk értük.

Ne szeressük tehát a világ módszereit és tanításait, amelyeket olyan jól próbál eladni. Lehet, hogy azt mondogatod: Rendben, nem gyűlölöm a munkatársaimat, de akkor is nekik kell megváltozniuk, hozzájuk képest én már hol tartok. Nos, emlékezz arra, hogy nem hozzájuk kell mérned magad, hanem Jézus-hoz. Ha nem Jézust állítod mérce-

ként, akkor lehet, hogy egy kicsit jobbnak tűnsz a magad szemében másokhoz viszonyítva, de valójában hol fogsz tartani Jézus-hoz képest?

c) *Jézus nem könnyű dolgo-kért imádkozott: „Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól” (Jn 17,15).* A világban maradván, a világért munkálkodva. Nem könnyű úgy nézni a bűnös világra, hogy Isten helyezett minket ide. Esetenként azonban nem is tűnik mindig olyan bű-

nösnek. Mert mi van akkor, ha jó munkatársak között dolgozol? Azt mondogatod, hogy bárcsak jó munkatársaim lennének! De mi történik akkor, ha ez valóban megadatik számodra? Azt gondold, hogy erkölcsös munkatársak között könnyebb lesz majd keményen és örömmel dolgozni, megelégedni a fizetéssel, és bizonyosságot tenni? Emlékezz arra, hogy a „jó” munkatársakat sokszor nehezebb Krisztushoz vezetni, mert ők úgymond „túl jók” ahhoz, hogy segítségre legyen szükségük. Gyakran éppen azok lesznek nyitottak, akik a világ szemében is lent vannak. Tanuljunk meg tehát

ott lenni ebben a világban, ahová Isten helyezett.

2. Helyes hozzáállás az autoritáshoz

Nagyon fontos kérdés, hogy miként tekintünk a főnökeinkre. Néha éppen azért nem tudunk bizonyosságot tenni, mert nem tudunk a főnökünkkel mit kezdeni. Ha pedig mi is benne vagyunk az őt szidók táborában, hogyan akarunk jó példát mutatni?

Általában az emberek nem szeretik a főnökeiket; tisztelet a kivételnek. Legtöbbször úgy gondolják, hogy főnökük alkalmatlan

arra a munkára, amit végez. Regényt lehetne írni a sok szidalomból, amit olykor egy-egy főnök alkalmatlan voltárol hallunk. Sok dolgozó gondolja úgy, hogy a főnöke nem fizeti meg eléggé. Sőt, legtöbbször a főnök helyett is elvezetnék a céget, és még jobban is teljesítenének.

Mit mond erről a Szentírás?

„A cselédek teljes félelemmel engedelmeskedjenek az uraknak; nemcsak a jóknak és kíméleteseknek, de a szívteleneknek is. Mert az kedves dolog, ha valaki Istentől való meggyőzéséért tűr keserűséget, méltatlanul szenvedvén” (1Pt 2,18-19).

Elsősorban lássuk meg azt, hogy nemcsak a jó főnöknek kell engedelmeskedni, hanem – ha csak nem szándékozik bűnre kényszeríteni – esetenként annak is, aki visszaél hatalmával.

Másodsorban látnunk kell azt is, hogy akármilyen jellemű emberről is van szó, Isten rendelte őt főnöknek (Róm 13,1).

Harmadsorban pedig Isten kezében van az, hogy kivel mi történik, és a te életed ura nem a főnök, még ha beosztásod miatt neki is kell engedelmeskedned. „Há nem Isten a bíró, aki egyet megaláz, mást felmagasztal!” (Zsolt 75,8). Ezért nyilvánvaló, hogy ha van egy főnök, az nem jelenti

azt, hogy a főnöknek mindig igaz is van. Az egyet nem értés nyilvánítása azonban a beosztott részéről mindig csak megfelelő módon, megfelelő tisztelettel történhet.

Negyedszer az autoritás segít, hogy Krisztushoz hasonlóvá légy (Fil 2,5-9).

Végül nézzünk meg pár gyakorlati tanácsot!

a) *Beszélgj tisztelettel!* Gondolkozz el azon, hogy mi jellemzi a beszédedet.

A munkatársaid azt látják-e, hogy tisztelettel szólsz a főnökhöz, vagy azt, hogy te is állandóan okoskodsz és/vagy reklamálsz? Látják-e azt mások, hogy akkor is higgadtan tudsz beszélni a főnökkel, amikor nem értesz vele egyet?

Ha a főnököd részben igazságtalanul lehord, megpróbálsz-e megkeresni az igazságmagot abban, ami a felháborodását okozta, megpróbálsz-e nyugodtan elmagyarázni neki a helyzetet, és ha nem érti meg, akkor elfogadod-e a helyzetet?

Úgy fogadsz-e el utasítást a főnökötől, hogy előtte mindig egy hetet kell neki készülni arra, hogy kiadja neked a munkát ismerve a zsörtölődő és alkudozó viselkedésedet?

b) *Egyszerűen csak teljesítsd a*

parancsokat! Ha képes vagy rá, tedd meg, de nem muszáj mindenkinek tudni, hogy te milyen mártírfeladatot kaptál. Ne sajnáltsd magad, és ne bonyolítsd el egyszerű feladatokat. Csak tedd meg azt, amit tenned kell.

c) *Ha konfliktushelyzet alakul ki, emlékeztess magad azokra a kérdésekre, amelyeket a problémát okozó személy szembesítése előtt fel kell tenned magadnak.* Nevezhetjük ezt a „más szemé” helyzetnek. Jézus ugyanis azt mondta, hogy előbb a saját szemedből vedd ki a szálkát, s majd utána a másik szeméből a gerendát.

Memóriám nem csal-e meg? Valóban jól emlékszem? Átgondoltam pontosan, hogy mit szeretnék mondani? Saját hibáimat elismerve teszem szóvá meglátásaimat? Szelíden tudok-e beszélni? Egységre szeretnék-e jutni az illetővel, vagy pedig csak a saját igazam és érvényesülésem érdekel? Másokat kell-e segítségül hívnom a probléma megoldásához?

Egyházfegyelem lenne-e a következő lépés, ha egy keresztyén testvéremről lenne szó, és egy harmadik személy bevonása sem segített? Vagyis ha annyira megátalkodott és beképzelt az, akivel ezt a problémát meg szeretnéd tárgyalni, érdemes-e ezt tovább folytatni, ha többek figyelmeztetésére sem hallgatott?

d) *Végezd el jól a feladataidat!* Lehet, hogy valaki nem szól vissza, nem lázad, de a munkája minősége árulkodik a szívében lakó viszonyulásról. A főnököd iránti tiszteletedet tükrözi a jól elvégzett munka is. Miért csak arra törekszel, hogy a feladat valahogyan el legyen végezve? Keresztyénként törekedj a munkában is a kiválóságra!

3. Jó hozzáállás a munkához

a) *A munka tisztességes és igazán lelki dolog.* Ezt fontos újra és újra hangsúlyozni. Sokan azt hi-



szik, hogy lelki munkát csak igehirdetőként lehet végezni, holott bármilyen munka lehet lelki, ha lelki céljai vannak. Persze ha csak a pénz, az önnön személyes dicsőség a cél, akkor ne dicsekedjen senki az ő „lelki” munkájával, mert munkája közben sem saját, sem mások lelke nem érdekli őt. De ha mások üdvössége és java is előtted lebeg, akkor lehet úgy dolgozni, hogy ne csak testi, hanem lelki haszna is legyen annak, amit teszel, bármi (ami Isten szerint való) legyen is az.

„És becsületbeli dolognak tartsátok, hogy csendes életet folytassátok, saját dolgaitoknak utána lássátok, és tulajdon kezeitekkel munkálkodjatok, amiként rendeltük néktek” (1Thessz 4,11).

b) A munka örömet és megelégedést ad. Isten úgy rendelte el, hogy tudjál gyönyörködni az elvégzett munkádban, és örülj annak, amit Isten kegyelméből megtehetél.

„Édes az álom a munkásnak, akár sokat, akár keveset egyék” (Préd 5,12).

Érdekes dolog az, hogy Isten a megelégedést a fáradságos munkához kötötte. Hogy lehetnék megelégedett, amikor így elfáradok? – kérdezhetnénk. Mégis, ha megfelelő hozzáállással, Istenért végzed a munkádat, akkor ahhoz megelégedés is társul majd. Öröm az, ha látod a munkád gyümölcsét, ha az hasznos, másokon segít, ha azáltal szolgálhatsz Istennek és másoknak. Öröm az, ha mások is hálásak a te munkádért.

c) A munka jó jutalmat nyer. A munkánknak van jutalma is, legyen az pénz, megbecsülés vagy bizalom, amit kapunk az emberektől. Láthatjuk, hogy a becsületes munkának van földi (anyagi) jutalma is. A mi kísértésünk az, hogy a becsületes munkát a tisztességtelennel hasonlítjuk össze, és azt mondjuk, hogy a becsületes munkának ahhoz képest nincs elég ju-

talma. Valójában azonban azt értjük ezalatt, hogy tisztességes munkából általában nem lehet gyorsan meggazdagodni – és ez így is van. Miért csodálkozunk, kellené? Mert akkor minden tisztességesen dolgozó ember multimilliomos lenne. A kérdés azonban itt az, hogy honnan állna elő az a sok millió, ha az elvégzett munkánk nem ér milliókat? Józanul gondolkodva hamar beláthatjuk, hogy valami másról van itt szó: irigységről. Pedig az Ige világosan figyelmeztet minket: „A hívő ember bővelkedik áldásokkal; de aki hirtelen akar gazdagulni, büntetlen nem marad” (Péld 28,20).

Imádkozzunk azért, hogy Isten hűséges sáfárai legyünk! Olyanok, akiket megfelelő szívbéli hozzáállás jellemez a világ, az autoritás és a munka felé egyaránt. Bárcsak megértenénk, hogy munkánkat is Istenért, hűségesen kell végeznünk!

Bagoly Gyula

Hogyan légy istenfélő dolgozó? – a Tízparancsolat alapján

1. Egyedül az Úrban bízzál! Csakis Istenben bízzál, senki másban, mert az emberekben csalódnis fogsz. Isten az, aki megteremtett téged, és neki csodálatos terve van az életeddel. Ő jóságos, sohasem tesz rosszat, mérhetetlenül bölcs, nem téved, és nem vét hibát. Az Ő békessége lakozzék benned.

„Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad észére támaszkodj! Minden utadon gondoldj Rá, és Ő egyengetni fogja ösvényeidet.” (Péld 3,5-6)

2. Egyedül Istent dicsőítsd! Ne csinálj istent a munkádból, a karrieredből, a munkahelyedből, a főnöködből. Ha mégis ezt teszed, a féltőn szerető Mindenható haragját vonod magadra, és

azon fogod magad észrevenni, hogy Őellene harcolsz. Valójában az Úr meg is akadályozhat céljaid megvalósításában mindaddig, amíg majd összetörve, bálványimádásodból megtérve nem borulsz a lábai elé.

„Ne csinálj magadnak semmiféle istenszobrot azoknak a képmására, amik fenn az égben, lenn a földön vagy a föld alatt a vízben vannak. Ne imádd, és ne tiszteld azokat, mert Én, az Úr, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok! Megbüntetem az atyák bűnéért a fiakat is harmad- és negyedikig, ha gyűlölnék engem.” (2Móz 20,4-5)

3. Légy tisztelttudó Isten nevével szemben! Ne szitkozódj. A tiszta szívből tiszta szavak származ-

nak, a romlott szívből pedig rothadt beszéd. Ha kollégáid tudják, hogy keresztyén vagy, és mégis azt hallják, hogy az Úr nevét hiába felveszed, netán káromkods, átkozódsz, álszentnek és képmutatónak fognak tartani, mégpedig jogosan.

„Nem gondoltok arra, hogy minden, ami bemegy a szájon, a gyomorba jut, és az árnyékszékbe kerül? Ami azonban kijön a szájából, az a szívből származik, és az teszi tisztátalanná az embert. Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanúskodások és az istenkáromlások.” (Mt 15,17-19)

4. Hat napon át dolgozz, és pi-

henj meg a hetediken! Mielőtt még több szabadidőért könyörögnél, tegyél fel magadnak néhány kérdést. Megbecsülöd, és megszenteled az Úr napját? Gondolj csak bele, Isten minden évben adott neked 52 szabadnapot, ami több, mint 7 hét. Vajon az elvárásaid biblikusak és reálisak a munkáddal, szabadidőddel, fizetéssel, nyugdíjazással kapcsolatban? Az Úr napján heti 1 nap pihenéssel megelőzhető a kimerülés, a kiégés.

„Az embernek pedig ezt mondta: Mivel hallgattál feleséged szavára, és ettől arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél, legyen a föld átkozott miattad, fáradással élj belőle egész életedben! Tövis és bogáncsot hajt neked, és a mező növényét eszed. Arcod verejtékével eszed a kenyeret, míg visszatérsz a földbe, mert abból vétettél. Bizony, por vagy, és vissza fogsz térni a porba!” (1Móz 3,17-19)

5. Tiszteld a főnöködet, és légy engedelmes alkalmazott! Tisztelned kell a főnöködet, és engedelmesnek kell lenned, mert nem tudod, hogy milyen a főnök cipőjében járni. Ezenkívül az Úr a te végső felettesed. Szolgálj Őt a munkádban is hittel, és Ő áldottá teszi kezéd munkáját. Ha azonban a főnököd istentelen (pl. törvényellenes, megbotráncozást ok-ozó, erkölcsbe ütköző stb.) dolgokra utasít, meg kell állnod, és Istennek, nem pedig az embernek kell engedelmeskedned.

„Szolgák! Félelemmel és rettegéssel engedelmeskedjétek földi uraitoknak, olyan tiszta szívvel, mint a Krisztusnak. Ne látszatra szolgáljatok, mintha embereknek akarnátok tetszeni, hanem Krisztus szolgálóiként cselekedjétek Isten akarátát: lélekből, jó akarattal szolgáljatok, mint az Úrnak, és nem mint embereknek; mert tudjátok, hogy ha valaki valami jót tesz, visszakapja az Úrtól, akár

szolga, akár szabad.” (Ef 6,5-8)

6. Tartsd tiszteletben, és védj az emberi életet! Érzelmi, gondolati, fizikai, lelki manipulációnak, visszaélésnek, rombolásnak, erőszaknak nincs helye a munkahelyen – és semmiféle helyen. Nem sértegetheted, és nem használhatod ki pl. a munkatársaidat, a főnöködet, a beosztottaidat, a vevőket, az ügyfeleket, a szállítókat.

„... elküldtük Timóteust, a mi testvérünket és a Krisztus evangéliumának hirdetésében Isten munkatársát, hogy megerősítsen titeket, és bátorítson hitetekben.” (1Thessz 3,2)



7. Légy hűséges a házastársadhoz! Azok, akik a társuktól ott hon nem kapják meg a kijáró, általuk megérdemeltnek tartott figyelmet, gyakran valahol máshol keresik azt, pl. a munkahelyen. Tartsd meg a házasságkötéskor tett fogadalmadat, és kerüld el a csábító, nagyon is valóságos és gyakori munkahelyi kísértéseket. Nagy gonoszság és igen ártalmas dolog lenne nem így tenni!

„Én pedig azt mondom nektek: aki kívánsággal tekint egy asszonyra, már paráznaságot követett el vele szívében.” (Mt 5,28)

8. Ne vedd el azt, ami másé! A munkahelyen sokféle módon lehet lopni: anyagot, készterméket, időt, pénzt, bizalmat, mások örömét stb. Nem rombolhatod

le lopással a feddhetetlenségedet; miféle bizonyágtétel lenne az?

„Mivel tehát ilyen ígéreteink vannak, szerettem, tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, és Isten félelmében tegyük teljessé a mi megszentelődésünket. Fogadjatok be minket: senkit nem bántottunk, senkit nem károsítottunk meg, senkit nem csaltunk meg.” (2Kor 7,1-2)

9. Mindig az igazat és csakis az igazat mondd! Ne találj ki hamis, rosszindulatú történeteket másokról, pl. főnökeidről és munkatársaidról, és ne terjessz pletykákat róluk. Só és fény kell lenned a helyeden, nem pedig hamu és sötétség! Az igazságra előbb-utóbb fény derül, és ha hazudsz, végül meg fogsz szégyenülni, amikor kérdőre vonnak, és rendreutasítanak; nem mellesleg pedig a szívedet vizsgáló Isten ellen is vétkezel.

„Az Úr ott van szent templomában, az Úr, akinek trónja a mennyben van, lát a szemével, pillantása megvizsgálja az embereket. Az Úr megvizsgálja az igazat és a bűnöst, szívből gyűlöli azt, aki az erőszakot szereti.” (Zsolt 11,4-5)

„Az, aki feddhetetlenül él, törekszik az igazságra, és szíve szerint igazat szól; nyelvével nem rágalmoz, nem tesz rosszat felebarátjával, és nem hoz gyalázatot rokonára.” (Zsolt 15,2-3)

„Ezeket tegyétek: Mondjátok igazat egymásnak! Hozzatok igaz és békét szerző ítéletet kapuitokban!” (Zak 8,16)

10. Légy hálás és elégedett azal, amid van! A megelégedés nem jelenti azt, hogy ne lehetne Isten szerint való célok megvalósításán munkálkodni, jelenti azonban azt, hogy elégedett vagy mindazzal, amit Isten adott neked. A megelégedettség igen ritka jellemvonás a mai világban,

de annál inkább felszabadító. Az anyagiasság, a rang, a siker és a presztízs hajszolása érzelmi, mentális (gondolkodásbeli), pénzügyi és lelki rabságba dönt.

„Valóban nagy nyereség a kegyesség megelégedéssel, mert semmit sem hoztunk a világba, nem is vihetünk ki semmit belőle. De

ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele. Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértésbe meg csapdába, sok esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek az embereket pusztulásba és romlásba döntenek. Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme, amely után sóvárogva egyesek elté-

velyedtek a hittől, és sok fájdalmat okoztak önmaguknak. Te pedig, Isten embere, kerüld ezeket. Ellenben törekedj az igazságra, kegyességre, hitre, szeretetre, állhatatosságra, szelídlelkűségre.” (1Tim 6,6-11)

Az E-mail Ministry alapján fordította és átdolgozta: Tihanyi Pál

Bevezetés az egyházkormányzás témaköréhez (2. rész)

III. Egyházkormányzati modellek

Itt az alapprobléma illetve a vizsgálendő kérdések: hol vagy kinél összpontosul a hatalom, az autoritás, és az kitől származik? Hogyan élnek azzal? Tény, hogy hatalom és tekintély nélkül nem lehet kormányozni. De az is tény, hogy a hatalommal lehet élni, és visszaélni, vagy ahogy mondani szokás: a hatalom könnyen megromlik, korrumpál. Hogyan lehet ezt a veszélyt csökkenteni? Melyik egyházkormányzati modell zárja ki leginkább a hatalommal való visszaélést, és biztosítja ugyanakkor a működőképes kormányzást, a tagoknak pedig a lelki felnőttkorúságot? Melyiknek vessük alá magunkat? Végül, de nem utolsósorban: melyik a legbiblikusabb? A működőképesség még nem minden, hiszen ennek mindenképp fölé helyezése csak pragmatizmus lenne! Az alábbiakban hat fontosabb egyházkormányzati formát sorolunk fel.

1. Az erasztiánusok szerint a polgári hatóság kezébe kell adni a kormányzást. Gondolom, ennek a szemléletnek a helytelen voltát nem kell hosszasan taglalnom.

2. A kvékerek szerint nincs szükség semmiféle kormányzásra és tisztségviselőkre sem, mivel a Szentlélek egyénileg vezeti a hí-

vőket. Az egyháznak pedig nincs szüksége semmiféle külső szervezeti formára.

3. A pápista kormányzás állítólag közvetlenül Krisztustól és az apostoloktól veszi a hatalmat. Vallja az apostoli jogutódlás, a szukcesszió elvét. A tagoknak nincs beleszólásuk az egyház ügyeibe, a tagok nem választanak, és nem választhatók. A hatalom a hierarchia csúcsán egyetlen ember kezében összpontosul, és fentről közvetítődik lefelé.

4. Az anglikán vagy episzkopális modellben is a főpapok vezetnek. Az apostoli szukcessziót ők is vallják, ugyan kissé tompított formában. Itt viszont a király(nő) az egyház feje, ő nevezi ki a canterbury-i érseket, aki az egyház lelki vezetője. A végső hatalom azonban a királyé. Ha belegondolunk, hogy Károly herceg – a mostani trónörökös, közismert magánéletével – rövidesen az anglikán egyház feje lesz, az nem valami biztató az anglikán hívőkre nézve.

5. Independens vagy kongregacionista kormányzás: a nevében benne van, hogy a hatalom birtokosa a gyülekezet. Nem hisznek a felekezetiiségben, minden gyülekezet független, és nincs zsinat sem. Továbbá egyházakként, gyülekezetekként utalnak magukra, és nem egy egyházként. Az,

hogy például Magyarországon egy Baptista Egyházzal beszélnek, pontatlan megfogalmazás, mert valójában baptista gyülekezetekről lehet beszélni. A hatalom a piramis alján, a sokaságnál van, ezért itt a demokrácia érvényesül Krisztus királyi uralma helyett: a gyülekezet, a tagok közvetítik a hatalmat fölfelé. A lelkész és a vének pontosan olyan tekintéllyel bír(ná)nak – ha következetesek lennének –, mint bármelyik egyháztag. Mindenkinek egy szavazata van az egyházi közgyűlésen. Az independens lelkész továbbá, ha következetes lenne, nem hívhatna meg másokat a beiktatására, hiszen a helyi gyülekezet az első és az utolsó fórum mindenre. Mégis megteszi...

6. Presbiteriánus egyházkormányzat – erre az továbbiakban bővebben kitérek.

IV. A presbiteriánus egyházkormányzat ismérvei és rövid bemutatása

Igazi presbiteriánus egyházkormányzatról akkor beszélhetünk, ha a következő elemek együttesen adottak.¹¹

- 1) Biblikus tisztségviselők általi kormányzás
- 2) Biblikus testületek általi kormányzás
- 3) Biblikus és közös hitvallások általi kormányzás



Vegyük ezeket sorra röviden.

1) *Biblikus tisztségviselők általi kormányzás*

(a) Az Újszövetség az egyház kormányzására egy tisztségviselőt nevez meg: a gyülekezeti vént, más szóval az előljárót vagy presbitert. E tisztségre tehát több kifejezés használatos (*presbüterosz* – presbiter vagy vén, *episzkoposz* – püspök vagy felülvi-gyázó, *poimén* – pásztor). Ezeket a szavakat felváltva használja a Szentírás ugyanazokra a személyekre, tisztségviselőkre (ApCsel 20,17 és 28; Fil 1,1; Tit 1,5-7; 1Pét 5,1-4). Van még egy másik tisztség is, a diakónusi, de a diakónus nem kormányoz, mivel az ő feladatköre más; a presbiterhez képest alárendelt szerepe van.¹²

(b) A véneket és tisztségviselőket a gyülekezet választja meg (ApCsel 14,23; ApCsel 6), ami eltér az episzkopális modelltől. A tisztségviselők azonban nem a gyülekezettől nyerik a hatalmat, az csak felismeri alkalmasságukat, hanem Krisztustól; ez különbség az independentizmus-hoz képest. Itt a nagy veszély: a presbiterianizmus nem képviseli a demokráciát, mivel a presbiterek az Úr szolgálói. A gyülekezetnek pedig alá kell vetnie magát a megválasztott presbitériumnak (Mt 18,18; ApCsel 20,28; 2Kor

5,18kk – Kálvin szerint felhatalmazott szolgáló; 1Thessz 5,12; Zsid 13,17 stb.). Persze fontos látnunk azt is, hogy a presbiterek szolgáló élete (látogatás, lelki tanácsadás, vigasztalás, buzdítás stb.) épp Isten egyik kirendelt eszköze a keresztyénekről való gondoskodásban

(c) A presbiterek kapcsán beszélünk a *pluralitásról*. Ezt azt jelenti: szükséges, hogy több vén legyen egy gyülekezetben, legalább kettő, de kívánatos a három. Városszerűen presbitereket kellett rendelni (ApCsel 14,23; Fil 1,1; Tit 1,5).

(d) Kétféle presbiter van: tanító és kormányzó (ApCsel 14,23; 1Kor 12,28; 1Tim 5,17). Gyorsan megjegyezzük, hogy a tanító és kormányzó vének tekintélye megegyezik, mi több, egymás kölcsönös tekintélye alatt vannak.

(e) *Alkalmos* presbiterek, azaz *kvalifikált* vének kell, hogy legyenek (ld. 1Tim 3,2-7 és Tit 1,6-9). Nem lehet akárki presbiter: az Igében hűsznál több követelményről olvasunk. Ha valaki nem kvalifikált, nem lehet presbiter. Ravasz László állítása képtelenség – „*hívásuk igazi magaslatára emelni*” –, hiszen eleve nem lehetnének presbiterek azok, akiknél ezek az ismervek nem adóttak! Hangsúlyoznám, hogy ezek nem megfogalma-

zott célok (melyek felé tartani kell), hanem követelmények ahhoz, hogy valaki egyáltalán jelölhető legyen. A gyülekezet a jelölt alkalmasságát jelleme és a gyülekezetben való élete, szolgálata alapján ismeri fel. Persze ehhez tanítani kellene a gyülekezetet, hogy fel tudja ismerni azokat, akik erre a tisztségre alkalmasak. Ne válasszuk és ne iktassuk be tehát a presbitereket elhamarkodottan! Kiemelném a *szükséges* szót. Miként Jézus mondta Nikodémusnak: *szükséges néked újjászületned*, hasonlóképpen „*szükséges, hogy a püspök vagy a presbiter*” stb. Ezeket az igei elvárásokat nem lehet megspórolni a presbiterekkel szemben, mivel ezek fix kritériumok. Egy példa: az USA elnöke nem lehet 35 évesnél fiatalabb, ez tehát ott nem lehet vita tárgya.

2) *Biblikus testületek általi kormányzás. Itt megkülönböztetünk három testületet.*¹³

(a) Helyi presbitérium (vagy konzisztórium). A helyi gyülekezetet egy testület vezeti, és nem egy ember. A presbitérium feladata a gyülekezet vezetése, tanítása, intése, feddése, fegyelmezése (Mt 18,15-16; ApCsel 20,28; 1Kor 6,5; 1Tim 5,20) továbbá a tagjelöltekkel való elbeszélgetés, a tisztségviselőjelöltek vizsgáztatása, beiktatása (ApCsel 6,6; 1Tim 5,22 – a kézrátételt ne hamarkodd el!). Ezenkívül egyfajta bíraskodó testület is, pl. két keresztyén üzleti vitájában (ld. 1Kor 6,5).

(b) Kerületi presbitérium (presbitérium vagy kerületi zsinat). Egy gyülekezet sem állhat önmagában, hiszen nem képezi Krisztus teljes egyházát, hanem annak csak helyi megnyilvánulása. A Jn 17,21-ben rögzített jézusi imakérés szintén a nagyobb egységbe szerveződésre kell, hogy buzdítson minket. A helyi gyülekezetek – kisebb tagokként – egy nagyobb test tagjai. De nemcsak

ez teszi indokolttá a kerületi zsinat életre hívását. Vannak olyan problémák, amelyek súlyuknál fogva túlterjednek a helyi gyülekezeten (pl. a tévtanítások, a fegyelmi ügyek stb.), egyes ügyekben tehát indokolt, hogy legyen feljebbviteli lehetőség.

Továbbá hisszük, hogy ami az egyénre igaz (lelki felügyelet stb.), igaz kell, hogy legyen a helyi gyülekezetre is. A helyi presbitérium is könnyen tévedhet, pláne, ha egyetlen vezető áll az élén. Különleges helyzetekben indokolt lehet a gyülekezet feletti felügyelet. Az ApCsel 11,22-23-ban például Barnabás lemegy Antiochiába, hogy megnézze, miként alakulnak az ottani új gyülekezet ügyei. Vagy gondoljunk a korábbi példánkra: mi van akkor, ha két, különböző gyülekezethez tartozó keresztyén ember üzleti vitába keveredik? Hogyan rendezhetik ügyüket, ha nincs egy felettes testület, amelyet mindkét gyülekezet elfogad? Vagy mi történik akkor, ha valakit igazságtanul zártak ki egy helyi gyülekezetből? Vagy ha egy lelkészt távolítanak el a gyülekezetből? Hova lehet apellálni?

A kerületi zsinatra (*preszbiterion* – Lk 22,66; 1Tim 4,14) a helyi gyülekezetek képviselői gyűlének össze egy adott körzetből. Itt fontos a *paritás*, azaz a tanító és a kormányzó vének egyenlő számban legyenek jelen. Megjegyezzük továbbá, hogy a tanító presbiterek beiktatása is a kerületi zsinat feladata (ld. 1Tim 4,14; ApCsel 20,29-30).

(c) Zsinat – országos vagy nemzeti zsinat. El kell mondani, hogy országos zsinat nem mindig és mindenhol ült össze. Amerikában például a koloniális időkben hosszú évtizedeken keresztül nem volt országos zsinat, csak a kerületi zsinatok jöttek össze. Az országos zsinaton a kerületi presbitériumok küldöttei je-

lennek meg. Ha nem túl nagy a felekezet, akár minden gyülekezet is küldhet képviselőket az országos zsinatra, de ez a ritkább eset. Szükséges megjegyeznünk, hogy a zsinat azonos és nem más természetű hatalom a helyi presbitériummal összevetve, csak nagyobb terjedelmű képviselőben. A Szentírásban jó példa a zsinatra az ApCsel 15-ben olvasható jeruzsálemi zsinat. Itt megkülönböztetünk néhány állomást.

1) Adva volt egy vitás teológiai és gyakorlati probléma (a pogány háttérű keresztyének körülmetélésének kérdése).



2) A helyi gyülekezet Antiochiában nem volt elégséges minden probléma megoldására, ezért nem tudták ezt a vitát megnyugtatóan és véglegesen rendezni. Pedig ott volt Pál, Barnabás és egy csomó helyi tanító (ApCsel 13,1) meg egy legalább tíz éve működő, felnőttkorú gyülekezet.

3) Más gyülekezeteket is érintett ez a veszélyes tévtanítás, ezért minden kétséget kizáróan nagy volt a tét.

4) Indokolt volt tehát a feljebbvitel, különösen a helyileg nem megoldható és nem lezárt kérdésekben. A gyülekezetek képviselői felmentek Jeruzsálembe,

ahol az apostolok és a vének együtt ülészetek.

5) Született egy zsinati döntés.¹⁴

6) Ez a döntés az összes gyülekezetre nézve kötelező volt – ApCsel 16,4 (*ta dogmata!*).

John Murray, a Westminster Teológiai Szeminárium tanára egy figyelemreméltó szempontot emel ki a zsinati rendszerrel kapcsolatban. Lényegében azt hangsúlyozza, hogy Isten még az apostoli korban is a testületi/zsinati vezetésre kívánta átszoktatni a hívőket. Meglepő, hogy a gyülekezetek ilyen megoldáshoz folyamodtak, és később alávetették magukat ennek a zsinati döntésnek, hiszen a kijelentés korában hozhattak volna döntést közvetlen kijelentés vagy az apostoli tekintély alapján.¹⁵ Jó példa erre, amikor egy másik nagy jelentőségű kérdést, a pogányok befogadását Isten népébe (ApCsel 10, Kornéliusz esete) Péter látomása alapján tisztázták. De itt Péter vagy Pál (aki ott volt Antiochiában) nem akarta az apostoli mivoltára való hivatkozással eldönteni ezt a kérdést. Ezt megteheték volna korábban, de inkább zsinatoltak. Nem kértek, és nem is kaptak kijelentést. Ehelyett többen is felszólaltak, s végül hoztak egy közös döntést.

Érdeemes azt is megfigyelni, hogy maguk az apostolok is – apostolokként – ott léptek fel, ahol még nem volt gyülekezet, vagy ahol csak alakulóban volt. Mihelyt a gyülekezet megalakult, az apostolok inkább presbiterekként mutatkoztak be, és presbiteri szerepkört töltöttek be, ezzel mintegy jelezve is azt, hogy az apostoli tisztiséget a presbiteri tisztség váltotta fel. Erre utal az is, hogy János 2. és 3. levelében presbiternek nevezi magát, illetve hogy Péter is presbiter társnak az 1Pt 5,1-ben.

A zsinatok iránt ma érzett el-lenszenv nagyban írható a zsinati túlkapások illetve a nem biblikus

felállású zsinatok helytelen döntéseinek a számlájára. Továbbá a zsinatokról sokaknak az atyáskodó magatartás jut eszükbe. De a zsinatokat akkor kell összehívni, ha valóban fontos ügyekben kell döntést hozni, gondoljunk csak az első négy évszázad zsinataira, agy dpl. ordrechtli zsinatra. A zsinat nem veszélyezteti a helyi gyülekezet autonómiáját. A zsinat döntéseit végül csupán akkor kell elfogadni, ha azok biblikusak.

3) *Biblikus és közös hitvallások általi kormányzás – innen az egységesség és az egység a felekezetben.*

„És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétáknak, némelyeket evangélistáknak, némelyeket pedig pásztorokul és tanítóknak; a szentek tökéletesbítése céljából szolgálat munkájára a Krisztus testének építésére; míg eljutunk mindnyáján az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére.” (Ef 4,11-13)

Egy értelemben és egy akaratton kell lenni a gyülekezetben és a felekezetben, *együtt és egységesen* kell eljutni a Krisztus megismerésére, így ez nemcsak helyi gyülekezeti, hanem felekezeti cél is! Ezért kell felekezetben együtt lennünk! Ezért fogadunk el közös hitvallásokat, statútumokat,

kánonokat, egyházkormányzati könyveket. Persze mindenki mondhatja egy-egy helyi gyülekezetben, hogy csak a Bibliát hiszi, de a hitvallások haszna az, hogy konkrétan és világosan összefoglalják, és kifejtik a Biblia fontos igazságait. S ha valaki elfogad egy hitvallást, azonnal be lehet őt azonosítani!

Szakadás akkor következik be, ha nincs teológiai egyetértés, vagy valamilyen gyakorlati ügy kapcsán feloldatlan nézeteltérés, vita adódik. Ha ez igaz, akkor ennek a fordítottja is igaz: az egységhez kell a teológiai egyetértés és a gyakorlati eljárásokban való megegyezés.

Az independens gyülekezeteknél többnyire nincsenek hitvallások, ezek léte egy mások által megfogalmazott hitrendszer elfogadását, azaz külső tekintély elfogadását jelentené. Ezért minden gyülekezet megfogalmazza saját hitvallási pontjait (Szentháromság, Biblia ihletettsége, Krisztus a Megváltó, keresztség, testi feltámadás, pokol és menny stb.). Ezzel szemben az ismert hitvallásokat általában gyülekezet feletti testületek dolgozták ki és fogadták el. De kivételek mindig akadnak independens körökben is, például azok a református kongregacionalisták, akik az 1658-as sza-

vajai hitvallást, illetve egyes református baptisták, akik az 1689-es londoni hitvallást fogadták el irányadónak. Mindkét hitvallás lényegében hasonló a Westminsteri hitvalláshoz, csak kisebb módosításokat eszközöltek rajtuk.

Reméljük, hogy ezzel a kis bevezetéssel elősegítettük az egyházkormányzat alapkérdéseinek jobb megértését.

Szöke Imre

Jegyzetek

11. Erről többet két rövid, de kiváló összefoglalásban: Thomas Witherow, *The Apostolic Church – Which Is It?*, Free Presbyterian Publications, Glasgow, 1983; valamint Kevin Reed, *Biblical Church Government*, Presbyterian Heritage Publications, Dallas, 1983

12. A diakónusok választását és beiktatását az ApCsel 6,1-6 rögzíti. Ezeknek istenfélő és felelős férfiaknak kellett lenniük (1Tim 3,9-13), de a tanításra való alkalmasság itt nem annyira lényeges. A diakónusok nem kormányoznak, és nem vezetik a gyülekezetet. Feladatuk: a szegények és rászorulókat istápolása, lelki vigasztalása mellett a gyülekezet egyéb adminisztrációs ügyeinek az intézése.

13. Megjegyezzük, hogy ezen testületek felállása, megalakulása hosszabb időt is igénybe vehet. Különösen, ha egy újonnan alapított egyházzal volt szó. Skóciában például John Knox és öt társa kb. 20 év alatt szervezték meg a skót presbiteriánus egyházat.

14. Presbiteriánusok között is vitatott, hogy a felsőbb testületek honnan nyerik tekintélyüket. Alulról felfelé, azaz a gyülekezetektől, vagy a testületeknek önmaguknak is tekintélyük van? Leszálló vagy felszálló autoritásról kell-e beszélnünk, avagy minden testületnek önmagában tekintélye van. Mi úgy látjuk, hogy minden biblikus testületnek önmagában is tekintélye van (ebben a kérdésben Samuel Rutherford értekezései igen tanulságosak). Erről többet: Dr. Robert L. Reymond, *A New Systematic Theology of the Christian Faith*, The Government of the Church, Thomas Nelson Publishers, Nashville, 1998, 900-904. o.

15. John Murray, *Collected Writings*, Vol. II., *The Government of the Church*, The Banner of Truth Trust, Edinburgh, 1977, 342. o.



Szabadok-e a szabadkőművesek? (1. rész)

Napjainkban sok olyan szervezet van, amelyeknek működése veszélyezteti, illetve megpróbálja alapjaiban aláásni a keresztyénséget. Régi és újabb keletű tévtanok hódítanak meg tömegesen embereket különböző álarcok alatt, és képviselőik eredményesen próbálnak harcolni a „divatjamúlt” biblikus tanítások ellen. A média tele van a Sátán jelszavaival, reklámok, talkshow-k és más műsorok leple alatt megmérgezik és befolyásolják az ember gondolkodását, aki naivan azt hiszi, hogy mindez csak film és nem kell komolyan venni, semmi hatással nincs az életemre. Mindközben pedig értékrendje és viselkedési modellje kísértetiesen hasonlít a szappanoperák sztárjainak életvitelére. A média részben a társadalom tükre, de ugyanakkor annak befolyásolója is. Azonban mindezek a jelek csupán külső megnyilvánulások, csak a felszín mutatják, ami alatt egy bizonyos gondolkozásmód rejtőzik.

Talán hallottunk már olyan véleményt, hogy a vallás csupán rafinált emberek találmánya,

vagy a holt-tengeri tekercsek tartalma másról beszél, mint amit a Biblia eddig mondott, csak nem hozzák nyilvánosságra... Mindenki hallott a Da Vinci-kódról, a Grál-legendáról, a dianetikáról, az alfa hullámokról, a Rotary-klubról, az ősi vérvonalakról, a rózsakeresztesekről és más efféle titokzatos dologról, amelynek bizonyítására semmilyen valós adatot nem tudnak felmutatni. Kevesen tudják, hogy mindezek a gondolatok – elterjedésük ellenére – nem véletlenszerűen jelentek meg, hanem egyszerűen azzal a konkrét céllal találták ki őket, hogy az embereket tudatosan félrevezessék, és a hitet nevetségessé tegyék, illetve alapjaiban aláássák. Mindezen eszmék és korunk liberális gondolkodása mögött is ott található az a hihetetlenül szerteágazó eszmerendszer, amelynek neve: szabadkőművesség.

Amikor ezt a szót halljuk, óhatatlanul is valami régi, idejétmúlt dologra gondolunk, pedig a szabadkőművesség létezik, és minden nagyobb városban van szabadkőműves páholy. A buda-

pesti szabadkőműves székház a Podmaniczky utcában volt, épületeik jellegzetes stílusban épülnek: megtalálható volt két oszlop (Jákin és Boáz), háromszög alakú homlokzat, a rombuszokban lerakott fekete-fehér kockás padló és helyet kap itt minden más szabadkőműves jelkép: a körző és a derékszögű vonalzó, a méhkas, a kör, a pentagramma, a farkába harapó kígyó, a koponya, a koporsó vagy a mindent látó szem. Maguk a szabadkőművesek eredetüket a régi templomos lovagok korára helyezik, mégpedig állításuk szerint azoknak a kőműveseknek a (jog)utódjai, akik a középkori kolostorok építésénél tevékenykedtek, és kis reggeli áhítattal kezdték munkájukat. Később, az építkezések leállításával egyidőben ezek a céhek tovább működtek, és olyan klubszerű társasággá alakultak át, amelyekben „lelki építő munka folyik”. Szeretik hangoztatni, hogy társaságuk nem titkos, csupán zárt, és csak a páholytagok neveit illetve a jeleket kell titokban tartani, amelyekről egymást felismerik. Szerkezeti felépítésük szerint harminchárom vagy három lépcsős hierarchiáról beszélhetünk: tanonc, inas és mester fokozatokkal. A szabadkőművesség szelleme – saját bevallásuk szerint – a világban nem látható nyíltan, mivel célja az emberek gondolkodásának titkos, láthatatlan átalakítása annak érdekében, hogy az aranykor beköszönjön, amikor is kijelenthetik végre, hogy békeség és biztonság van. Törekvésük az igazság megismerése és a tudás „magasabb szintjeire való eljutás” misztikus eszközök által. Alapgondolatuk a vallások iránti közöny és burkolt formában a bibliai hit legyőzése



Egy szabadkőműves páholy „m. helye”

illetve teljes kiirtása.

Aki kezdetben találkozik a szabadkőművességgel, csupa szépet és jót hallhat róla. Csodálatos épületek és intézmények tanúskodnak a szabadkőműves szellemiség alkotásairól. Ott van például a Széchényi Könyvtár, az Országos Levéltár vagy az árvaházak és rabsegélyező egyesületek. Nyilatkozataikban ilyesmiket lehet olvasni: „Ez a működés az erkölcsiség és az egység, a szabadság és a béke és az egyedül egyesítő és boldogító szeretet birodalmának megteremtésére irányul. Éppen ezért arra törekszik a Sz[abadkőművesség], hogy minden ember, bármilyen vallás szabályai szerint is tisztelje az istent, bármely országnak legyen is polgára és bármilyenek is politikai meggyőződései, testvérek tekintse minden embertársát, akit szeretettel az erkölcsi tökéletesedés útjára vezessen. A Sz.-nek éppen úgy, mint az embernek, van teste és lelke. A test a Sz. külső megjelenésének módja, a szimbólumok, a szokások, a lélek a Sz. szelleme, a szabadkőművesi élet- és világfelfogás, a szabadkőművesi alapelvek összessége. A test maga a szabadkőművesek nagy szövetsége, mely kiterjed az egész világra és ennek egyes tagjai, a szervezet által megállapított szabadkő-

művesi főhatóságok és a kisebb körre szorítkozó egyes páholyok; mindez látható, mindennek létezéséről tudomás szerezhető.”

Ugye milyen felemelő szavak? Mintha a világosság anyyala volna... Hát még ha megnézzük, milyen emberek voltak a hajdani szabadkőművesek. Kossuth, Széchényi, Gróf Andrássy Gyula miniszterelnök, az Eszterházyak, Martinovics Ignác, a legtöbb irodalmár: Ady Endre, Benedek Elek, Csokonai, Benedek Marcell (a Magyar Symbolikus Nagypáholy nagymestere), Heltai Jenő, Kaszák Lajos, Karinty Frigyes, Kosztolányi, Móra Ferenc, Tamási Áron, Szerb Antal és így tovább Arany Jánost kivéve. De tag volt Liszt Ferenc és Festeticz György, Hajós Alfréd, Jászi Oszkár, Klapka György, Kőrösi Csoma Sándor és Szent-Györgyi Albert is.

Mi vonzotta ezeket az embereket ebbe a szervezetbe? Tudták hogy mibe keveredtek vagy nem? Ez rejtély marad. Némelyek tudták, némelyek nem. Aki alacsonyabb fokozaton van, nyilván semmit sem tud a felsőbb szinteken lévő dolgokról. Részt vesz egy „beavatási szertartáson”, ahol a szívének szegezett tör nyomása alatt kell megesküdnie, hogy soha sem fogja elárulni a rend titkait és több

kérdésre kell válaszolnia, amelyek közül a legfontosabb az, hogy mi a jelölt legfőbb vágya. Erre pedig a helyes válasz: a fény...

Az elején nem tűnik fel semmi, csupán egy pár dolog kissé furcsa, de mivel a többiek természetesen vesznek, a jelölt sem csodálkozik. Választását tiszteletben

tartják, csupán tilos beszélnie róla, tehát a bizonyágtevés a kezdetektől fogva meg van gátolva. Isten létét nem tagadják, „csupán” más nevet adnak neki, az univerzum nagy építőmestere címmel illetik. Lassan-lassan, találkozórol találkozóra történik meg a gondolkodás átalakítása. Értékek cserélnek helyet, megjelenik a mindent (még a bűnt is) tiszteletben tartó tolerancia, a fény korának eljövetele érdekében. Megjelenik, a saját nemzet iránt érzett közhözön, ami a jelenkori szabadkőművesség egyik legintenzívebb törekvése, a nemzetállamok eltörlésének gondolata, a nyelvi akadályok leküzdése, a határok által képviselt korlátok eltörlése, az egységes világállam megteremtése, ahol mindenki boldog és mindenki egyforma. Mindebben nagy segítség a média és a közoktatás. Nem hasonlít ez egy kicsit Babelre? Megjelenik a hívő keresztyének gyanúsítgatása, veszélyes, felforgató, fundamentalista elemként való kezelése. Egy baj van ugyanis a hívőkkel: nem manipulálhatóak. Ez pedig igen nagy baj az aranykor várományosai számára és mindazoknak, akik a „Spei Meliorum Tempore” jelmondat alatt gyülekeznek. Kicsit később bevezetésre kerül a szabadkőműves szimboliztika amit a tudás megszerzésére használnak. Ezek a szimbólumok persze elég furcsák. Keresztyének biztosan, de még a világi ember is furcsállná, ha egy szertartás alatt befektetnék egy koporsóba egy pentagramma alakzatú teremben, egy kecske és egy bikakoponya társaságában. Csakhogy ezen a ponton, már annyira megváltozott a tanonc gondolkodásmódja, hogy semmi kivetnivalót nem lát az ilyen praktikákban, amelyek Hiram Abif titkának megértését célozzák. Ő nem volt más, mint Salamon király szövetségese, aki a jeruzsálemi templom építésénél a



A Podmaniczky utcai szabadkőműves székház



cédrusfákat szállította és a szabadkőművesek őt tekintik példaképüknek. Furcsa, kicsavart módon, más vallásokkal keverve nem fel- hanem kihasználják a Bibliát rendszerük alátámasztására. A szervezetben eltöltött idő előrehaladtával szaporodnak az okkult jelek és szimbólumok, amelyek elsősorban az egyiptomi ősi misztika termékei. (Mózes is ezekkel szembesült annak idején.) Megjelenik a szertartásokon az obeliszka és a kör szimbolikus elemként, amelyekhez már vallásos tisztelettel viszonyulnak. Sokasodnak az Istent és elsősorban a Jézust támadó vélemények. Előtérbe kerül a Szentháromság tagadása és Jézus istenségének kétségbe vonása felelevenítve olyan hipotéziseket, amelyek szerint Jézus nős lett volna, és leszármazottai bizonyos családok körében ma is itt élnének. Mindez pusztán fantázia, de ekkorra már a kezdő szabadkőművesek is hisz a felsőbb vezetőknek és a látszatbizonyítékok sehol nem ellenőrzött szövevényes rendszerének. Megkezdődik tehát a gondolkodás átalakításának végső fázisa. Bevezetik a misztikus Helena Petrovna Blavatsky-tól ismert „light-brightner” (fényhozó) fogalmát, és ettől kezdve bármilyen ellenkező híresztelés ellenére a szabadkőművesek vallásos színezetet ölt. Imádságokat intéznek ehhez a fényhozóhoz, és felfedik – ahogyan ők gondolják – az univer-

zum Nagy Tervezőjének kilétét, aki pedig nem más, mint aki „élesztgeti a szunnyadó emberi értelmet”, azaz Lucifer. A szabadkőművesek felett van az ún. illuminátusok (megvilágosultak) rendje, akik irányítani akarják a világot és rendszeres sátánimádatban vesznek részt. Mindez nyilvánvaló a szabadkőművesek kutatóitól származó írásokból, de ugyanezek a gondolatok jelentek meg Serge Monaste kanadai újságíró tollából, aki egy 1995-ben rendezett kongresszusról készült titkos felvétel anyagát írta meg, amelyet Toronto városában tartottak, és amelyik megjelent az „Enquet” című kanadai újság 1995 márciusi számában. Sajnos mást már nemigen kérdezhetünk az újságírótól, mert nemsokkal ezután egyszerűen eltűnt. Ezek az emberek mindenáron világalomra törekednek és döntő befolyással rendelkeznek a Világbank és az ENSZ vezetőségében. Készül tehát az új világrend, a világállam, ahol mindenki egyforma kell legyen, ahol nincs helye a hitnek, sem Jézus névének. Vajon véletlen, hogy gyermekeink meglepetéses játékokban lemosható tetoválásokat kapnak nyereményként és a tetovált emberek száma manapság soha nem látott méreteket ölt? Mindez bevezetés, annak a gondolatnak a bevezetése, hogy az emberek szokják meg a megjelöltség fogalmát, ne tiltakozzanak, amikor majd be-

vezetésre kerül egy másik jel, amit az írás a fenevad bélyegének hív. Nem tudhatjuk mikor fog ez bekövetkezni, sem azt, hogy mi lesz ez, de tény az, hogy sok jel kötelez a keresztyén éberségre, és az is tény, hogy a szabadkőművesek aktívan építik azt a birodalmat, amelyikről Isten mondja, hogy akinek abban része van, Isten országát nem örökli.

(folytatjuk)

Hatvani-Nagy Alpár

Felhasznált irodalom

Thomas Milton Stewart, "The Symbolism for the Gods of the Egyptians and the Light They Throw on Freemasonry", London, England, Baskerville Press Ltd., 1927, 5.o.

William Schnoebelen, Masonry: Beyond The Light, 197.o.

"The Lost Keys to Freemasonry", Macoy Publishing and Masonic Supply Co., 1976, 48.o.

William Still, "New World Order: The Ancient Plan of secret Society", Lafayette, Louisiana, Huntington House, Inc. 1990, 73.o.

Albert Pike, Morals and Dogma of Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, p.321, 19-th Degree of Grand Pontiff

www.galilei.hu

Manly P. Hall, 33rd Degree, K.T., Illustrations by J. Augustus Knapp, 32nd Degree, Macoy Publishing and Masonic Supply Company, Inc., Richmond, Virginia, p. 48.

William P. Peterson, Editor, Masonic Quiz Book: "Ask Me Brother", Chicago, Illinois, Charles T. Power Company, 1950, 18, 88, 131, 213.o.

John Yarker, The Arcane School: A Review of their Origin and Antiquity: With a General History of Freemasonry and its Relation to the Theosophic Scientific and Philosophic Mysteries, Belfast, Ireland, William Tait, 1909, p. 30.

A. R. Chamberly, Editor, Questions and Answers, 1972, p. 237

Malcom Duncan, Duncan's Ritual of Freemasonry, New York, David McKay Company, Inc., n.d. 3rd Edition, p. 94.

Innen-Onnan

Érdekes szemlélet a szeretetszolgálatról...

Nagyszabású jótékonysági koncertre várják szeptember 25-én a Magyar Református Szeretetszolgálat munkatársai a kárpátaljai magyarságot. A beregszászi szabadtéri színpadon (Amfiteátrum) fellép majd a Megasztár-győztes Caramel és Bartók Eszter, valamint kárpátaljai fiatalok. A koncertre a belépőjegy 10 hrvnyába kerül, a bevételből tehetséges, de szegény határon túli diákokat kíván támogatni a szeretetszolgálat – tudtuk meg Fodor Gusztáv református lelkésztől, a jótékonysági koncert főszervezőjétől... A koncert egy nagyobb kampánysorozatnak, a Nyilas Misi Programnak a része. Talaly a magyarországi református zsinat úgy döntött, hogy október 28-án az összes magyarországi református gyülekezet a Nyilas Misi Program számára ajánlja fel ado-

mányait. Ennek a célja az, hogy tehetséges, de szegény határon túli református diákok számára létesítsünk ösztöndíjakat. Amennyiben a beregszászi koncert jól sikerülne, később szeretnénk hasonló szervezni Felvidéken és Erdélyben is. A koncert címe: Valami plusz..., amit Caramel egyik gondolata ihletett. A Megasztár-győzelem után azt mondta: „Szeretnék valami pluszt adni az embereknek. Lehet, hogy ezek nagy szavak, de én az emberek lelkét szeretném megérinteni.” Én hiszem azt, hogy ez olyan koncert lesz, ahol meg tudja érinteni az emberek lelkét, úgy is mint református ember, és úgy is mint egy nagyon tehetséges zenész-énekes...

www.reformatus.hu

A koncertet azóta megtartották. „Sikeres” volt! Más kérdés, hogy az egyház Ura miként véle-

kedik a református szeretetszolgálat eme akcióiról...

„Én vagyok a Messiás!”

Messiásnak hiszi magát az MI5, a brit titkosszolgálat egyik volt kéme. David Shayler maga is elismeri, hogy ez egy kissé örültnek hangzik, mégis sajtókonferencián számolt be a „spirituális megváltás útjának” részleteiről. „Én vagyok a Szentlélek legutolsó inkarnációja. Ahogyan a Szentlélek Isten inkarnációja, úgy vagyok és az Isten inkarnációja szellemként és emberként” – fogalmazta meg a kissé nehezen követhető lényegét az egykori kém. David Shayler arra kérte a tájékoztatón megjelent újságírókat, hogy nyissák meg az értelmüket az igazság előtt, amelyet úgyis képtelenek ellenőrizni. De ha nem veszik őt komolyan, akkor az örök életet veszélyeztetik, tette hozzá. Az ex-

Beszámoló a reformációi konferenciáinkról...

Hálás szívvel mondunk köszönetet a mi mennyei Atyánknak, hiszen ismét megáldotta reformációi együttléteinket. Az igei szolgálatokban az Úr ismét személyesen és erőteljesen szólt hozzánk! Emellett jó volt látni azt a számbeli áldását, amellyel az Úr megörvendeztetett. Nemcsak a „régiek” jöttek el alkalmainkra, ha-

nem új érdeklődők is szép számmal jelen voltak. Kárpátaljai két-napos konferenciánkon 34 személy fordult meg. Szovátai háromnapos konferenciánkon 80 személy fordult meg (60 felnőtt és 20 gyerek). Miskolci háromnapos együttletünk alatt pedig összesen 98 személy fordult meg alkalmainkon (81 felnőtt és 17 gyerek). Ami rendhagyó volt az idén: miskolci konferenciánkat

egy egész napos szlovákiai kirándulás előzte meg. Ez alkalomból Betlér és Kassa történelmi nevezetességeit csodálhattuk meg. Mi sem akartuk elhinni, de végül annyian jelentkeztek a kirándulásra, hogy az 52 személyes bérelt busz is megtelt. (A konferenciák hanganyaga megrendelhető a gyülekezeti lelkészeknél.)

Keskeny Út



kém azt állítja, ő a kiválasztott, akinek az a feladata, hogy megmentse a Földet. „Teljesen világos számomra, hogy a világ a pokol felé halad. Kevesen vitatják, hogy csak a Messiás vezetheti ki az emberiséget ebből a nehéz helyzetből” – hangsúlyozta Shayler, aki ráadásul elismeri, hogy három éve még ateista volt – ezért maga is érzi, mekkora örültségnek hangzik, amit állít. Shayler hét hetet töltött börtönben 2002-ben, mert titkos anyagokat adott át egy brit lapnak. De nem ő az első, aki Messiásnak képzelet magát; 1991-ben egy beszélgetős műsorban az egykori focista és tévés kommentátor David Icke jelentette be, hogy ő Isten fia. Icke azt hirdeti, hogy a világot alakváltó hullók irányítják.

www.inforadio.hu

Karácsony közeledtével egyre több ál-messiás bukkan fel...

Fapados járatokat indít a Vatikán...

Chartergépeket indít a Vatikán különböző zarándokhelyekre. A cél az, hogy a hívők könnyen, gyorsan és olcsón eljussanak a katolikus szent helyekre. Az első gép hétfőn szállt föl Rómából, célállomása a franciaországi Lourdes volt. A Szentszék ezzel akarja megkönnyíteni a

zarándokoknak, hogy eljuthassanak a szent helyekre. Az első gép hétfőn indult. Rómából szállt föl a kisrepülő, és a franciaországi Lourdes-ban szállt le. Ez a világ egyik legfontosabb Mária-kegyhelye. A Vatikán nem vásárolt külön repülőket, hanem az olasz posta gépeit használja.

Kettőt máris a Vatikán színeire festettek: sárga- és fehér színben pompázik a repülő. A belsejét bibliai idézetekkel díszítették. A Vatikánnak nincs külön repülőtere – hiszen alig pár száz négyzetméter az alapterülete –, mindössze egy helikopter-leszállóval rendelkezik. A Szentszék a római légikikötőt használja. Arra számítanak, hogy az első évben legalább 150 ezer zarándok veszi igénybe az új lehetőséget. A tervek szerint francia, lengyel, spanyol, és közel-keleti kegyhelyekre repülnek majd, de a tervek szerint néhány mexikói úti célt is felvesznek majd a listájukra.

www.inforadio.hu

Mindent a zarándokokért!?

Kambodzsai szigorítások...

A kambodzsai hatóságok (Válásügyi Minisztérium) nemrégiben teljesen megtiltották bármiféle keresztyén irodalom utcai terjesztését – a traktátusok osztoga-

tását beleértve. Ezt azzal indokolták, hogy ez a tevékenység „megosztja a társadalmat”, ezért keresztyén irodalmat kizárólag a templomokban lehet terjeszteni. A dolog érdekessége, hogy templomot viszont nem lehet építeni a hatóságok engedélye nélkül. Templomépítési engedélyt, pedig egyre ritkábban adnak ki...

The Banner of Sovereign Grace Truth

Osztogassunk traktátusokat, amíg még lehet! És imádkozzunk a kambodzsai keresztyénekért!

Meglepő javaslat: „Korlátozzák hét évre a házasságot”

Hét évre kellene korlátozni a házasság időtartamát, s a pár után dönthetne arról: elválnak-e vagy együtt maradnak. Ezzel a meglepő javaslattal állt elő egy német parlamenti képviselő. A Keresztyén Szociális Unió (CSU) nevű konzervatív bajor párt képviselője, Gabriele Pauli szerint a házasság időtartamának korlátozásával csökkenthető lenne a válások száma. Pauli – aki indul a pártelnöki tisztéért – azonban ezzel az ötlettel a CSU-n belül is éles vitát váltott ki.

A CSU szeptember 29-én választja meg új elnökét. A versenyben induló Pauli pedig eddig is kívülállónak számított, új javaslatával pedig aligha szerez támogatókat magának. A konzervatív párt évtizedek óta irányítja Bajorországot, ahol a pápa, XVI. Benedek is született.

Az 50 éves, kétszer elvált Pauli a programbeszédében vetette fel a házasság idejének korlátozását. Indoklasként azt mondta, hogy nagyon magas a válások aránya, és a házások között is sokan csak azért maradnak éveket együtt, mert félnek a magánytól vagy az anyagi gondoktól. A CSU leköszönő elnöke, Edmund Stoiber az elsők között bírálta a javaslatot. „Aki ilyes-



mivel áll elő, az jobb, ha más pártban keres boldogulást. A javaslat homlokegyenest ellenkezik a CSU politikájával” – közölte a pártelnök.

www.inforadio.hu

Sok „jó” ötlet... Mi lesz a következő?

Az SZDSZ-től már jövőre összeházasodhatnak a melegek...

Már januártól házasságot köthetnének a homoszexuális párok Magyarországon az SZDSZ új törvényjavaslata szerint. A liberálisok szerint a melegeket hátrányos megkülönböztetés éri, ezért törölnék a családjogi törvény kitételét, miszerint házasságot férfi és nő köthet. Még ezen a héten benyújtja az SZDSZ a Parlamentnek azt a törvénymódosító javaslatát, ami, engedélyezné az azonos neműek házasságát és a heteroszexuális házaspárokéval megegyező jogokat adna nekik – jelentette be Gusztos Péter, az SZDSZ ügyvivője csütörtöki sajtótájékoztatóján. Az SZDSZ javaslata szerint az új szabályozás már januártól életbe lépne. Az azonos neműek házasságához a családjogi törvényt módosítaná az SZDSZ, méghozzá úgy, hogy egész egyszerűen kivenné a törvény szövegéből a férfi és a nő kifejezéseket és a törvényben csak annyi szerepelne, hogy Magyarországon házasságot két nagykorú személy köthet. A módosítással egyúttal az azonos neműeket is a heteroszexuális párokkal azonos jogok illeték meg. Az SZDSZ álláspontja szerint nincs és nem is lehet részleges jogegyenlőség vagy részleges szabadság, egyenlő jogokat kell biztosítani mindenkinek, így a szexuális kisebbségekhez tartozóknak is – mondta Gusztos Péter. A liberális politikusok előzetesen nem tárgyaltak a szocialistákkal a törvényjavaslatokról, de megkezdik az egyeztetéseket és bízhatnak abban, hogy ugyanolyan egységes lesz a javaslat támogatása,

mint amilyen egységesen léptek fel a koalíciós pártok nyáron a homoszexuálisok bántalmazása ellen és álltak ki homoszexualitását nyíltan vállaló államtitkár, Szetey Gábor mellett. Magyarországon a jelenleg hatályos szabályozás alapján az azonos nemű párok például nem vehetik át egymás ajánlott levelét, de egészségügyi felvilágosítást sem kaphatnak a másiktól, ők ugyanis nem minősülnek egymás közeli hozzátartozójának.

Független Hírügynökség

A törvénytervezetet egyelőre elutasították! De vajon meddig?

Csalónak tartja Pio atyát egy olasz történész...

Karbolsavval okozhatta magának a Krisztuséhoz hasonló sebhelyeket az öt éve szentté avatott szerzetes, Pio atya. Korábban már két pápa is csalónak kiáltotta ki Pio-t, azt azonban nem tudták bizonyítani, hogy a sebhelyeket mesterségesen állították elő. A bizonyítékra egy olasz történész talált rá a Vatikán archívumában, bár a Katolikus Rágalmazás Elleni Liga vezetője azt nem fogadja el. A Krisztus stigmáit magán hordozó Pio atyát 200 ezer eksztatikus állapotban lévő zarándok előtt avatták szentté öt évvel ezelőtt. Ujj nélküli kesztyűben ábrázolt alakja számos katolikus ereklyén díszleg. Egy a jövő héten megjelenő könyv szerzője azonban azt állítja: Pio atya sarlatán volt, aki savval öntötte le magát, hogy Krisztushoz hasonló sebhelyeket szerezzen – írta az Independent. Sergio Luzzatto olasz történész Pio atya, csodák és politika a 20. századi Olaszországban címmel jelenteti meg könyvét. A vatikáni archívum anyagai között kutatva bukkan rá olyan dokumentumokra, melyből arra következtetett, hogy a karizmatikus szerzetesként ismert atya titokban karbolsavval égette a sebeket kezeire, lábaira és oldalára. 1920-ban, ami-

kor Pio 33 éves volt – ezt nevezik krisztusi kornak –, megjelent a zarándokok tömege előtt sebhelyeivel. Az egyház aggódni kezdett, hogy Pio körül irányíthatatlan kultusz alakul ki. Az egyház által megrendelt jelentések szerint Pio rendszeresen korbácsolta magát egy fém végű ostorral, és hetente kétszer együtt hált egy nővel. Az atyát ezt követően évekre eltiltották attól, hogy tömegek előtt hirdesse nézeteit. Pio ujj nélküli kesztyűt hordott, amely alatt csúnya sebei állandóan nedveztek. Állítása szerint Krisztus sebeit hordozta két kezén, mindkét lábán és oldalán. A Vatikán a sebeket megvizsgáltatta egy orvossal, aki megállapította, hogy a sebeket mesterséges úton okozták és tartották fenn. Ennek bizonyítására bekötözte a sebeket, a kötést pedig lepecsételte. A sebek azonban egy hónap alatt sem gyógyultak be. Luzzatto állítása szerint megdöntöhetetlen bizonyítékot talált a csalásra. 1919-ben egy patikus 28 éves, mélyen vallásos unokahúga, Maria de Vito elzarándokolt Foggiából San Giovanniba, Pio templomába. A patikus a helyi püspöknek, Salvatore Bellának elmondta, hogy „mikor a lány visszatért Foggiba, Pio atya nevében titokban karbolsavat kért, és átadott erre a célra egy halálfejes, 100 gramm úrtartalmú üveget”. A patikus arra a következtetésre jutott, hogy ezzel a karbolsavval készítette Pio a sebeket. Luzzatto talált egy feljegyzést is Pio kézírásával, melyet Maria de Vitónak írt, és ebben az áll: „Szükségem van 200 vagy 300 gramm karbolsavra sterilizálás céljából. Kérlek, küldd el nekem vasárnap”. Luzzatto szerint, ha valóban sterilizálásra kellett volna a karbolsav, akkor ebből Pio nem csinált volna titkot. Luzzatto állítása, melyet a könyv megjelentetése előtt nyilvánosságra hozott a Corriera della Sera oldalain, feldühítette a Katolikus Rágalmazás Elleni

Liga vezetőjét, Pietro Siffit, aki közölte: „a vélt bizonyítékok abszolút tévesek. A katolikus doktrína szerint a szentté avatás maga után vonja az erről döntő pápa tévedhetetlenségét.”

www.origo.hu

Mit mondjunk erre? Pio-nak higgyünk vagy az orvosnak? És mi van ezekkel a levelekkel? Végül: két pápa szerint Pio sarlatán, egy harmadik szerint viszont szent. Ember legyen a talpán, aki ezt érti...

Meghalt James Kennedy...

Augusztusban, 76 éves korában elhunyt Dr. James Kennedy a floridai Coral Ridge-beli presbiteriánus gyülekezet lelkésze. A nagyhírű igehirdető szinte semmiből alapított gyülekezetet, amely jelenleg közel 10,000 tagot számlál. Ez a gyülekezet biztosította a háttérrel ahhoz a sokszínű evangéliumi szolgálathoz, melyet Dr. Kennedy hosszú évek során országsszerte végzett. A gyülekezeti munkák mellett Dr. Kennedy – többek között – megalapította a Knox Theological Seminary-t, fellépett az evolúciós elmélet népszerűsítése ellen, legutóbb pedig a Da Vinci Kód ellen jelentetett meg egy igen frapáns cáfolatot. „Maradék” idejében pedig több mint 65 könyvet írt. Istené legyen a dicsőség a szolgálatáért!

Free Church Witness



A híreket válogatta, fordította és megjegyzésekkel ellátta: Szőke Imre

Igazak sorsa e világon

Bizonyára a kegyes olvasónak is megvan az elképzelése arról, hogy milyen életet szeretne magának. Vagyis, hogy milyennek képzelet az ideális körülményeket. De mivel nem az általunk elképzelt ideális körülmények adatnak nekünk, ezért néha elkeseredünk. Szokták mondani, hogy ha az emberi butaságot forgómozgássá lehetne alakítani, akkor megoldódna korunk energiaproblémája. De talán azzal is megelégednénk, ha a keresztyén elégedetlenséget, csüggedést lehetne így felhasználni. Nekünk mégiscsak van lehetőségünk arra, hogy akár a saját csüggedéseinkből, nehézségünk-ből áldást nyerjünk. A prédikáció elolvasásakor vigasztalást nyertem annak ellenére, hogy Medgyesi Pálnak ez egy temetési prédikációja. Csakhogy akit temetett, (Bocskai István „szerelmes hitese társát” Lónyai Zsuzsannát) az egy kegyes asszony volt, és a „háttul maradt” férje szintén Istennek választott gyermeke közül való volt. Nem siránkozott tehát a koporsó felett Medgyesi, hanem Isten hatalmas Igéjét hirdette a maga nyers valóságában. A nyers alatt azt értem, hogy nem finomkodott, és a valóság alatt azt, amit minden kegyes – így Medgyesi is – megtapasztalt, hogy Isten mindenkinek, így a bajok felett is Úr. Vagyis, hogy tud róluk, megengedi, sőt adja azokat áldás gyanánt. A hitetlen ember rendszert úgy gondolja, hogy őt súlyosabb csapások érik, mint amit megérdemel. A kegyes viszont tudja, hogy soha nem éri olyan súlyos csapás, veszteség, mint amit megérdemel.

Talán az egyik legnehezebb állapot egy istenfélő férj életében, ha elveszíti a kegyes feleségét. Hiszen Istentől nem csak

úgy kapta, hogy ő legyen a jobb keze, hanem mintha még két kezét kapott volna. Az Isten utáni legbizalmasabb személyt veszíti el. Azt, akivel egy test volt, aki akkor is meghallgatta és megértette, amikor mindenki más értetlenkedett és méltatlankodott. Hogy van az, hogy Isten tud erről a veszteségről, sőt megengedi és Ő adja ezt? Hogyan lehet ezt a fájdalmat megzavarodás nélkül elviselni, sőt még áldást is nyerni belőle? Csak egy módon: ha a gyászoló, próbák között lévő személy tudatában van annak, hogy ez itt egy „átmeneti állapot” és „...várja az alapokkal bíró várost, melynek építője és alkotója az Isten.” (Zsid 11,10)

Nem csak a halálesetre érvényes az, hogy: „Sok baja van az igaznak”. A próbák, kísértések, „megcsapások” olyan sokrétűek, hogy külön-külön fel sem lehet készülni rájuk. De így Isten Igéjébe és ígéretébe kapaszkodva nemcsak felkészülhetünk, túlélhetjük, de áldást is nyerhetünk belőle.

„Legyetek ti is béketűrők, és erősítsétek meg szíveteket, mert az Úrnak eljövetele közel van.” (Jak 5,8)

Tamás Sándor

„Sok baja van az igaznak, de valamennyiből kiment az Úr.”

(Zsolt 34,20)

Az, hogy Dávid mikor és milyen alkalomból írta ezt a zsoltárt, le van írva a zsoltár kezdetén ekképpen: „Dávidé, mikor elváltotta az ő színt Abimélek előtt, aki kiüzte őt, és elment.” (1.v.) Tudjuk a Sámuel első könyvének 21. részéből a dolognak történetét. Dávid egy-

kor a Saul dühösködése elől futván szaladt a Filiszteusok közé Gát városának fejedelméhez, ehhez az Abimélekhez, aki ott Sámuel könyvében Ákhisnak nevezetik, amely a tulajdon neve is volt annak. Az Abimélek név pedig köznévi volt, miként Egyiptom királya Fáraónak hívattatik. Dávid tehát Ákishoz szaladt, de az udvari szolgák ott megismerték, és a királynak elmondták, hogy ő Dávid a Filiszteusoknak ama híres ellensége. Megértve ezt Dávid felette igen megrettent, nem találja hirtelen szabadulásának egyéb módját, hanem bolondná teszi magát, melyet látva Ákhis, kiűzte őt maga elől és ő is a dolgára ment. Ezt a csodálatos nagy szabadítását Istentől vévén, e gyönyörűséges hálaadó zsoltárra fakad. Ebben magasztalja Istennek, az Őt tisztelő, ártatlan és minden bizodalmukat Őbelé vető híveihez való jóvoltát, akiket meghallgat, amikor nagy szorultságban hozzá kiáltanak, és csodálatosan megszabadít, miként őt is mostan. A gonoszokkal pedig igazságot kemény ítélete szerint cselekszik.

Három része van a zsoltárnak:

1. Magát és más istenfélőket az Isten nevének dicsőítésére és magasztalására indít. (2-4 v.) 2. Elmondja annak az okát, hogy honnan és miért indult ő fel az Isten magasztalására (4-8. v.). 3. Int minden híveket az Istenhez való bizodalomra, és az ő félelmére. Erre erős indító okokat is ad, melyeket egyrészt Istennek az övéihez való jóvoltából vesz, másrészt az istentelenek ellen való igaz és kemény ítéletből.

A mi felvett leckénk a harmadik, vagyis az utolsó részre tartozik, melyben és az a tájon levő verseken is, mint az utolsó nyolcban elejét veszi egy ellenvetésnek. Míg az istenfélőknek annyi sok jót ígért Dávid Isten nevében (11-13.v.) hogy: „*semmi jó nélkül nem szűkölködnek, jó napokat látnak.*” Ezek ellen valaki azt gördíthette, lobbantotta volna elő, hogy lám az Istent tisztelőknak van e világon a legtöbb ügyük, bajuk, nyomorúságuk, ellenben akik Ő vele nem gondolnak, szerencsések. Megfelel a királypróféta, és megengedi, hogy úgy legyen, de azt mondja, hogy a híveknek a háborúságokban is jó lelkiismeretük van, amely: szüntelen lakodalom, szabad menetelük van Istenhez, ré-

szesek az Ő kegyelmében, ezért semmi veszedelemben el nem hagyja őket, hanem végtére is kiszabadítja. „Sok baja van az igaznak, de mindazokból kiszabadítja őket a Jehova.”

Kétfelé hasadnak ezek az igék. 1. Igen keserű jövendölés s olyan, mint az Izraelnek a mélységes tengerbe beszállása. „*Sok baja van az igaznak.*” 2. A második gyönyörűséges édes hír a Kánaán földéről, mely olyan már, mint azon népnek kijutása a mélységekből száraz lábbal: „*de mindazokból kiszabadítja őket az Isten.*”

Az elsőben – melyről is rendeltem derekasabban szólani – három dologra figyeljünk: I. E szóra: „igaznak”. II. Hogy mit jelent az igaznak „baja”. III. Hogy „sok” baja van.

I. Nézzük mit jelent az „igaz.”

A kérdés, hogy milyen igazat ért ezalatt. Hogy van-e igaz, holott az Isten Lelke az Írásban nyilvánossággal bűn alá rekeszt mindeneket. Ahonnan Dávid azon kéri Istent: „*Ne perelj a te szolgálóddal, mert egy igaz sem találtatik ő előtt az élők közül.*” Pál a rómaiaknak azt jelenti a 14. zsoltárból, hogy: „*Nincs csak egy igaz is, nincs aki ismerje, nincs aki keresse Istent, mindnyájan elhajlottak, haszontalanokká lettek, nincs aki jót cselekedjen, nincsen csak egy is.*” (Róm 3,11-12)

Az írásban azonban igaznak, ártatlannak mondatik az, aki vagy tökéletes, vagy megszentelődése csak elkezdődött, mint a híveké ebben az életben, amely nem egy befejezett, hanem rész szerint való és növekvő, de az is teljes tökéletességet ér, amely csak a másik életben lesz teljessé. A személynek tökéletes igazsága vagy törvény általinak mondatik, vagy evangéliumának. Világosabban, ez a személyi igazság vagy az, melyet valaki az egész tör-



vénynek minden hiba és legkisebb fogyatkozás nélkül a maga személyében vagy önmaga tehetőségével való betöltéssel keresett magának. Ilyen igazság volt első szüleinkben a bűneset előtt, és ma a szent angyalokban található és Krisztus Urunkban embersége szerint „*ki bűnt nem tett, csalárdság nem találtatott az ő szájában.*” (1Pt 2,22) Ilyen igazságú igazra gondol a Szent Lélek, amikor azt mondja, hogy ilyen nem találtatik az emberek között az egész földön. „*Mert mindenkinek vétkeztek és az Isten dicsőségétől elmaradtak, azért a törvénynek cselekedeteiből egy test sem igazul meg Isten előtt.*” (Róm 3,23-24)

Azt mondja Pál a Galíciabelieknek, hogy: „*miután a teljesség eljött, kibocsájtotta Isten az Ő Fiát, aki asszony által lett, aki törvény alá adta magát, hogy azokat, akik a törvény alatt vannak, megváltaná, hogy fogadott fiak legyenek.*” Krisztus tehát magát a törvény alá adta, ami jelentette az Ő tökéletes törvényének betöltését. Ezzel és a bűnökért való áldozathalálával együtt a megigazítandó bűnösöknek örök igazságot és üdvösséget szerzett. Hogy a bűnös ebben miképpen részesül, hogy megigazuljon, világosan jelenti Pál a Róm 3,24-25-ben. „*Annak aki nem munkálkodik, hanem hisz abban, aki megigazítja a hitetlen embert, tulajdonítottatik a hite igazsága gyanánt.*” Ezekből világosan kitetszik, hogy Isten a megigazításban bűnöst igazít meg, neki tulajdonítás által, nem munkából, vagy cselekedetből, hanem ingyen kegyelemből az Ő vérében való hit által. És azt jelenti ki, hogy az igazság a bűnösöknek megbocsátásában áll.

Nincs azért az emberek közül a földön igaz. Nincsen a maga cselekedeteiből, vagy a törvény betöltése által tökéletesen igaz. De van – először is – a világi ügyekben sok igaz, de efféle igazról itt szó

nincsen. Másodszor van Krisztus igazságával, hit által megigazult igaz. Harmadszor van elkezdett szent és igazságos életbeli igaz is, amilyenek minden igaz hívek. A mi leckénkben levő igaz is ilyen, aki a valóságos szent életre és az abban való feddhetetlen jó igyekezetre nézve mondatik igaznak, de ezen igazság kútfeje a Krisztusban való megigazulás, mely anélkül csak merő és fényes vétek.

Lehetne kérdezni azt is erről az igazról, miért csak egyes számban és nem többesben van megnevezve? Talán valamilyen nagy szentet ért rajta az ige, mint amilyen Jób volt. Méltó, hogy ezt megtudakozzuk, mivel Istennek bölcs Lelke semmilyen bizonyosan bölcs és nekünk hasznos ok nélkül semmit az Ő Igéjében nekünk ki nem jelentett. Ennek azért az okai ezek lehetnek: Először, hogy megtudjuk, hogy milyen könnyen visel Isten gondot. „*Egy nap Istennél olyan, mint ezer nap és ezer nap mint egy nap.*” (2Pt 3) Ehhez hasonlóan a sok igaz szintén annyi neki, mint egy. Olyan könnyű Ő szent felségének a sokra gondot viselni, mintha csak egy volna. Ebbe vetette hitét Jonatán, mikor egy fegyverhordozó inasával a Filiszteusoknak ropant nagy táborára ütött. „*Nem akadály, nem nehéz az Istennek, sok vagy kevés által megszabadítani.*” (1Sám 14,7) Másodszor, mert az Ő gondviselése nem csak általános, hanem kiváltképpen való is. Az igazakra nem csak általában vigyáz és vizsgálja őket, tudja és intézi állapotukat, hanem külön-külön is Ő forgatja dolgukat. Halld meg Dávid szép szavát e felől: „*Az én (nem csak általánosan az igazak, hanem az enyém) bujdosásomnak számát jól tudod. Az én könnyhullatásomat a tömlőbe rakod, avagy nem tudnád-e azoknak számát.*” Üdvözítőnk azt mondta a tanítványoknak, hogy nekik egyen-egyenként még fejüknek

hajszájai is mind számon vannak. (Mt 10,30) Harmadszor, hogy eszébe vegye minden istenfelő, hogy a nyomorúságok e világban nem csak általánosak, hanem soruk az igazaknak, hanem egyen-egyenként, enyém, tied mind számon vannak tartva. Azt adja tudtunkra Pál, hogy: „*mindazok, akik kegyesen akarnak élni a Krisztus Jézusban, üldöztetést fognak szenvedni.*” (2Tim 3,12) A Zsid 12,8-ban pedig ezt írja: „*A dorgálásban minden fiaknak része van.*” Azért mindenki úgy vegye, várja magára nézve a próbákat, viselje, tűrje, mintha csak magára tartoznának azok.

II. Az igazaknak „bajai”

A baj kétféleképpen érthető, vagy magában, vagy az érzésükre nézve. A teológia, vagy a Szentírás tudománya szerint ez így fejeztetik ki: „A baj, vagy a büntetésnek, vagy a próbának része.” Etikailag, az erkölcs tudományában így: „A baj, vagy csúnya, vagy szomorú.” Itt az igazaknak baja nem magában, hanem a mi érzésünkre nézve neveztetik úgy. Nem bűnnek, hanem próbának bajai azok. Azaz nyomorúságok és szomorú bajok. Egyszóval mindenféle, testi-lelki és minden névvel nevezhető próbák, keresztviselések értetnek, amelyet a keresztyén istenfelő emberek szoktak megtapasztalni.

III. „Sok” baja van az igaznak

„Sok” a meghatározása a bajoknak, mind a közönséges értelemben, és mind a megkülönböztetett fajtájukban, olyan értelemben, hogy egyik emberen ez, másikon más esik meg. Mert nem csak testiek, hanem lelkiek is azok. A lelkiek, amilyenek a lelki kísértések, és bűn miatti megszorodások. Ezek ugyan csak játékok a hitetleneknek, de oh mely nagy lelki keserűség és törődés a híveknek. Úgy, hogy sok-

szor halál által is kívánnának megszabadulni attól. Jusson eszünkbe itt Pálnak ama keserves sóhajtása: „*Oh én nyomorult ember, kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?*”

A testieket megnevezni sem merem eliszonyodván a sokaságuktól. Milyen sokfélék a nyomorúságok: legelőször is csak a mi nyomorult életünket is magunk sem tudjuk kibeszélni, hogy mily sok minden ostromolja: mint a sok szörnyű félelem, rettegés, szerencsétlenség, veszélyek, szomorú esetek, történetek, életünkre való törés, a romlásunkra kivetett hálók és több ehhez hasonló. Változandó kis egészségünk ellen hadakoznak a külön-külön nemű nyavalyák, betegségek. Jó hírünk nevünk ellen a mérges nyelvek, rágalmozások és gyalázások. Szerelmeseinkhez való indulatunkban, azoknak szüntelen féltése. A miatuk való sok kesergés miatt lelkünkben sokszor majdnem megfojtódunk. Javainkban a sok kárvallás emészt meg, és fogyaszt el. Egyéb mindenekben is mind eképpen van dolgunk. Sokak az igaznak bajai. A nyomorúságok sokak, ágaira-bogaira nézve is, melyeket, ha számlálni akarnék, a teológia minden felosztása szerint, mind a filozófiát, az orvoslásnak tudományát, a sok dekrétumokat és többeket fel kellene forgatnom és előhoznom. Ez nem egy órát, egy napot, de esztendőket kívánna. Csak a lelki próbák és kísértések, annak felette az iszonyú sok vétkek, lelki szorongatások, számszámra nézve hajunk szálaikat felülhaladják. Csak ama két bűnnek Dávid mennyi bűját és gyötrelmét vallotta lelkében. A kétségbeeséssel kezdett miattuk megküzdeni, miként az 51. zsoltárból ha valóban megfontoljuk, kitetszik.

Az életünk ellen: ó nagy Isten mennyi a félelem, rettegés, bánkódás, veszély, ellenségtől, alattomban valótól és nyilvánvalótól,

még barátainktól is sokszor. Az okatlan állatoktól, vadaktól, madaraktól. Sőt csak egy férgecske is, darázs, méh, pók, stb. A kötés a gerendából, egy kövecske a rakásból agyonverhet, amint megeseett sokakon. Ez okból, íme elődbe támasztom Pál veszélyeit, amit maga lajstromba vett csak igen summásan. Ez az apostol nyomorúságainak lajstroma „*Bőséges fáradságok, sok sebek, nehéz tömlőcözések, gyakori halálos veszedelmek. A zsidóktól öt ízben való megcsapatás, háromszori megvesszőzés, egyszeri megkövezés. Három úttal való tengerbe merülés hajótörés miatt. Éjjel-nappal a mélységbe létel. Sokszori veszedelmes utazások, félelmes veszélyek folyó vizeken latrok miatt, a maga saját nemzettsége miatt, pogányok miatt. Városokon, pusztákon, tengeren, hamis atyafiak között. Nyughatatlanság, nyomorúság, vigyázás, éhezés, koplalás, szomjúhozás, gyakori böjtölés, fázas, didergés, ruhátlanság. Ama minden nap ellen támadó kívülbelül való szorongattatás. Búsulás az ekléziák miatt.*” (2Kor 11)

Tanulság: Mindezekből láthatjuk és megtanulhatjuk, nemhogy az Istennek szerelmesei felmentettek volna a teméntelen sok lelki, testi bántódás vagy próbák alól, de inkább mintha ők terheltetnének legbővebben ezekkel. Mikor Pált Lisztárban megkövezték a zsidók és magához térve felkelt, hogy az ő keresztjében az újonnan megtért tanítványok meg ne ütközzenek és az evangélium tudományától el ne szakadjanak, a hívek közönséges szomorú állapotának meggondolásával vigasztalja azok lelkeit: „*Sok nyomorúság által kell bemenni Istennek országába.*” (ApCsel 14,22) Mintha azt mondaná, nem kell egy kegyes istenfélő embernek abban megütközni, hogy oly sok az igaznak nyomorúsága, mert ez az állapot rendeltetett öneki út gyanánt

a mennyországra. Mint másfelől ott van a tágas út, mely visz a veszedelemre. Gyakrabban ez a világ szerint szerencsés, miként Ábrahám mondja a kínok között kínlódó gazdagnak. (Lk 16,25) Megütköztek ugyan ebben nemcsak az így járó világ, de még a nagy kegyesek közül is sokan, mint Jób, Dávid, Jeremiás és a többiek. Dávid azt mondja a 73. zsoltárban: „*Meghanyatlottak az én lábaim és kis híja, hogy el nem izsamodtak, mikor irigykedtem a kevélyekre és a gonoszoknak jó szerencsáját láttam, mert nincsenek a halálnak kötelében és az ő erejük állandó. Az emberek nyomorúságában nincs részük és az emberekkel együtt nem nyomorgattatnak.*” Hiszen nagy ütközet ez. Hát hogyan ütközne tehát meg az istentelenek, kik mindeneket csak a maguk világi hasznából méregtetnek. Akik úgy szólnak, mint a gonosz zsidók Malakiásnál: „*Hiába Istent tisztelni, mi nyereség benne mikor az ő törvényét megőrizzük és alázatosan viseljük magunkat a Seregeknek Ura előtt. Sőt, inkább boldogoknak mondjuk a kevélyeket, növekednek akik hamisságot cselekszenek és akik kísértik az Istent, megszabadulnak.*” (Mal 3,14-15)

Felelet: A hitetlenek boldogságról – hogy ezzel kezdjem – kikhez most nem sok közöm, csak azt mondom, amit Ábrahám felelt a gazdagnak: „*Emlékezzél reá, hogy te a te javaidat elvetted a te életedben, Lázár is az ő nyavalyáit.*” Melyekhez képest az én tanulságom ez: „*Sok szerencséje a hamisnak, de végül az örök kínokra veti őt Isten.*” A kegyeseket érő bajokra, többek között a terhes okok ezek, melyekért Isten őket a világon annyi sok nyomorúság alatt tartja:

1. Először is, nagy az Istennek az Ő Szent Felségének szerelme hozzájuk és rajtuk. Az atyai szerelme pedig azt kívánja, hogy oly-

kor-olykor dorgálás és vesszőzés essen a szerelmes fián: „*Akit szeret az Isten, megdorgálja, miképpen az apa is a fiát, akinek a javát akarja.*” (Zsid 12,6) Mert sok az Ő kegyelme az igaz kegyeseken. A sok kegyelem sok gyakorlást kíván, hogy miként a veszteg heverő jó eszközök rozsdásak ne legyenek, szú, moly és egyéb veszély belőlük ne essék, vagy ha esett is, kitisztuljanak belőle. Ez a gyakorlás nem csak a használatban áll, hanem – a mi vesztségünkhöz képest – az ezekre való gyakori serkentetésekben, mely különösen a dorgálások által szokott lenni. Ez olyan, mint a sok ráspolyozás, rozsdából való csiszolgatás, kenés, fenés, amely megkívántatik a letett, egy helyben heverő fegyvereknél. Ezt tapasztalta Dávid is meg a sok keserves próbái után, ezért mondja is, hogy: „*Javamra volt nekem, hogy én sanyargattattam, hogy megtanulnám a te parancsolataidat.*” (Zsolt 119,71) Ezentúl még arra is gondja van a bölcs Úr Istennek, hogy az övéiben alattomban levő sok kegyelmi ajándék napfényre jöjjön, és híresek legyenek a világon. Így maradt örök emlékezetben az Ábrahám nagy hite és az abban levő sok szép kegyelme Istennek. Így a Jób túrése. Éppen így miként a szőlő gerezdeből sok nyomással, tapodással és erős sajtolással jó és csavarodik az édes must, ugyanígy a titkos jó vitéznek vitéz voltát a sok ütközet, harcolás nyilatkoztatja ki. Így az Isten nálunk levő sok kegyelmének szív vidámító édes borát a sok nyomorúság szoros sajtója facsarja ki belőlünk és a sok lelki harc mutatja meg, hogy ki a jó lelki vitéz közülünk. Végezetre olyan veszettek is vagyunk, hogy a sok ajándékkal hamar elhisszük ma-

gunkat, ezért gyakori próbák, csapások kívántatnak.

2. Tehát a kegyesek részéről ez az oka, hogy a sok bűnük miatt soknak kell lennie a vesszőzésnek is. Ezentúl minden bűn egy-egy mérges ital, noha a bűnösnek méznek tetszik. Az Úrnak dorgálása pedig a nehéz keresztetek és próbák, a méreg ellen való fő orvosság.

3. A világ és az ördög részéről is meg van az oka, mert sok az ő gyűlölséges kegyetlensége és inceselkedése ezeknek a kegyesek ellen. „*Az ördög mint ordító oroszlán szerte jár keresvén kit elnyeljen.*” (1Pt 5,8) A világ gyűlölsége is igen



nagy és sok: „*Ha e világból volnátok, a világ szeretné azt, ami az övé, de mivel, hogy nem vagytok e világból, hanem én választottalak ki magamnak titeket e világból, azért gyűlöl titeket a világ.*” (Jn 15,19) Ha hozzánk nem férnének is a hitetlen Delilák, a magunk teste árul el, és ad el az utánunk leselkedő kegyetlen Filiszteusoknak.

Hát hogyan volna így sok veszély között sok az igaznak baja?

Következtetés: *E világtalan világ amikor látja az istenfélők sok ezer szerencsétlenségét, a rajtuk forogó sok keserves próbát, úgy gondolja, hogy nincsenek veszettebb emberek a földön azoknál, és hogy ha-*

szontalan, sőt káros a kegyes élet e világon.

Tanulság:

1. Ha így sok baja van az igaznak, akkor harcra készüljön minden igaz, minden istenfélő ember. Nem kezdődött még el? Vagy nem veszed eszedbe e világ édesgetése és szeretete miatt? Vagy talán nem kezdted még keresztyénné lenni? „*Kísértésétek meg magatokat, ha a hitben vagytok-e? Magatokat próbáljátok meg.*” (2Kor 13,5)

2. Ez a tanulság elhallgattatja a sokféle jajveszékelését a kegyeseknek. Mert az egyébként istenes emberek sokszor, ha kiváltképpen sok és nehéz nyomorúságoknak és különféle nyavalyáknak hánykódó tengerére vettetnek, sok bolond szót hoz ki belőlük a fojtogató keserűség, mint Dávidból is, hogy: lám nem volt Istennek bűnösebb fia/leánya nálamnál és talán elvetett engem Ő Szent Felsége. Vagy miként Jób és Jeremiás is mondja: „*Ó haltam volna meg anyám méhében.*”

3. Van itt néhány vigasztalása a kegyeseknek.

Először, hogy a sok baj, próba, keserűség e világon az igazak sorsa és így Isten szerelmének jegyei. Másodsor, hogy sok bűnünk van, és éppen azokból tisztul meg a keresztyén a sok keresztvívés által. Harmadsor, hogy sok kegyelem gyakoroltatik a kegyes emberekben, hogy meg ne rozsdázzanak, vagy ha megrozsdáznak, tisztogatassanak, csiszoltassanak. Végül, hogy a hibáik a rejtekből napfényre hozassanak, hogy senki se kevélykedjék, hanem a szarva lenyomasson és alázatosságban járjon.

Így végzem be Isten kegyelméből tanításomat.

Medgyesi Pál

HETI SZOLGÁLATI ALKALMAINK GYÜLEKEZETEINKBEN

HELYSÉG	KAPCSOLAT	KEDD	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK	SZOMBAT	VASÁRNAP
Balatonalmádi	Hazuga Nándor 06-20-942-5696			18:00 FB			10:00 IB 10:30 IT
Budapest	Sikó Mihály 06-1-322-9317		18:00 FB				10:30 IT 15:00 GYA 17:00 FB
Kaposvár	Bencs Miklós 06-70-328-5471		18:00 FB				11:00 IT
Miskolc	Bagoly Gyula 06-46-412-558	17:00 IB		17:00 FB			10:30 IT
Barót	Simon Szabolcs 0744-307-550		19:00 FB				19:00 IT
Brassó	Simon Szabolcs 0744-307-550			18:00 FB			12:00 IT
Csikszereda	Simon Szabolcs 0744-307-550				18:00 FB		
Erdőszentgyörgy	László Lehel 0723-630-793		18:00 FB				10:00 IT 12:00 GYA 17:00 FB
Kézdivásárhely	Simon Szabolcs 0744-307-550			15:30 FB			
Kolozsvár	Szász Attila 0364-109-564				17:00 EV		10:00 IT 18:00 FB
Marosvásárhely	Molnár Sándor 0265-267-166			17:00 NIM 18:00 FB	15:00 GYA		9:30 KIT 11:00 IT 17:00 FB
Nyárádszentanna	László Lehel 0723-630-793			18:00 FB			
Rava	László Lehel 0723-630-793						14:00 IT
Petrozsény	Zólya Csaba 0723-395-260				15:00 FB		
Sepsiszentgyörgy	Simon Szabolcs 0744-307-550	18:00 IB	18:00 FB				10:00 IT 15:00 GYA
Szamosújvár	Szász Attila 0723-368-408						14:30 IT (minden 2. héten)
Székelykeresztúr	Tamás Sándor 0723-332-053						8:30 IT
Székelyudvarhely	Curcubet Gábor 0366-102080		19:00 FB		19:00 FO		10:00 IT 11:00 HIT 16:00 FB
Szováta	Kovács Ferenc 0722-573-019			17:00 FB			10:00 IT 15:00 GYA 17:00 FB
Vulkán	Zólya Csaba 0723-395-260		17:00 FB			10:00 GYA	10:00 IT 17:00 FB
Beregszász	Lőrinc Bertalan 380-99-1770214		18:00 FB u	14:00 FB			10:00 IT
Búcsú	Demeter Géza 380-99-6063813					16:00 GYA	15:00 FB 17:00 FB
Gát	Gál István 380-99-1817233			17:00 FB			10:00 IT 11:30 GYA 11:30 IB
Izsnyéte	Lőrinc Bertalan 380-99-1770214	18:00 IB			19:00 FB		14:00 GYA 15:00 IT
Rafajna	Gál István 380-99-1817233				18:00 FB		14:00 IT
Zápszony	Gál István 380-99-1817233			19:00 FB	16:00 FB		12:00 GYA 15:30 IT 16:00 GYA 16:30 IB

IT – istentisztelet, KIT – kórházi istentisztelet, FB – felnőtt bibliaóra, IB – ifjúsági bibliaóra, FO – fórumbeszélgetés,
HIT – hitvallás tanulmányozás, GYIT – gyerekistentisztelet, GYA – gyerekalkalom, EV – evangelizáció

FELHÍVÁS

Örömmel vesszük tudomásul, hogy lapunk tartalma sok hívó testvérünknek segít a lelki- és hitbeli növekedésben. Kérjük kedves olvasóinkat, hogy bizonyágtételeikkel, cikkeikkel és egyéb írásaikkal járuljanak hozzá, hogy lapunk gazdagabb és színvonalasabb lehessen. Szeretnénk tehát bátorítani mindenkit, hogy kapcsolódjon a lap szerkesztéséhez és – nem utolsó sorban – terjesztéséhez.

A Szerkesztő